

UNIVERSITATEA BABEȘ-BOLYAI
FACULTATEA DE PSIHOLOGIE ȘI ȘTIINȚE ALE EDUCAȚIEI
DEPARTAMENTUL DE PSIHOLOGIE

Diferențe emoționale, cognitive și comportamentale între copiii
proveniți din căsătorii poligame și non-poligame: un studiu
explorativ

REZUMATUL TEZEI DE DOCTORAT

Conducător Științific:
Prof. Univ. Dr. ADRIANA BĂBAN

Doctorand:
ADEL JEDAAN

CLUJ-NAPOCA
2017

Cuprins

Capitolul 1: Revizuire de Literatură

1. Poligamia, Culturi și Religii

1.1. Ce este poligamia?.....1

1.1.1. Prevalența poligamiei.....1

1.1.2. Critica poligamiei.....2

1.1.3. Poligamia în Islam.....8

1.1.4 Influența poligamiei..... 10

1.1.5. Poligamia în societatea beduină.....18

1.1.6. Femeile din familiile poligame beduin-arabe.....22

1.1.7. Legăturile familiale și fertilitatea.....26

1.2. Poligamia în diferite culturi și religii

1.2.1. Mormonism.....27

1.2.2. Budism și Hinduism.....29

1.2.3. Iudaism.....29

1.2.4. Culturile din Asia de Est.....30

1.2.5. Cultura africană.....30

1.3. Impactul poligamiei asupra copiilor din familii poligame...32

1.3.1. Efectele poligamiei asupra adaptării academice a copiilor32

1.3.2. Efectele poligamiei asupra adaptării sociale și psihologice a copiilor.....34

1.3.3. Efectele poligamiei asupra sănătății copiilor.....37

1.3.4. Strategii de intervenție pentru copiii beduin-arabi.....39

Capitolul 2: Metodologie

2. Scopul Studiului și Metoda de Cercetare

2.1. Obiectivul Studiului.....	40
2.2. Eșantionul de studiu.....	40
2.2.1 Metoda de eșantionare.....	40
2.3. Metode de Cercetare.....	41
2.3.1. Chestionar de variabile demografice.....	43
2.3.2. Scala simptomelor... ..	44
2.3.3 Procedura de cercetare.....	49
2.3.4. Analiza datelor.....	49
2.3.5. Intervievații.....	50

Capitolul 3: Rezultatele Cercetării

3.1. Rezultate Cantitative.....	51
3.1.1 Efectele tipului de căsătorie, genului și a interacțiunii dintre acestea.....	51
3.1.2. Efectele tipului de căsătorie, a grupului de vârstă și a interacțiunii dintre acestea.....	60
3.1.3. Efectele tipului de căsătorie, a numărului de frați și a interacțiunii dintre acestea.....	65
3.1.4. Relația dintre numărul de soții, pe de o parte și problemele emoționale, cognitive și comportamentale ale copiilor pe de alta parte...70	
3.1.5. Efectele tipului de căsătorie, sectorului de reședința și a interacțiunii dintre acestea.....	70
3.1.6. Rezumatul rezultatelor cantitative.....	80
3.2. Rezultate Calitative.....	81
3.2.2. Sentimentul creșterii într-o familie poligamă.....	81
3.2.3. Experimentarea și gestionarea problemelor psihice.....	89
3.2.4. Rezumatul principalelor rezultate calitative.....	91

3.2.5. Rezumatul rezultatelor calitative este prezentat în tabelul care urmează.....	93
--	----

Capitolul 4: Discuții și Concluzii

4. Discuții.....	95
5. Concluzii.....	99
Bibliografie Selectivă.....	100

Anexe

Anexa A1: Chestionar pentru tineri –Engleza.....	106
Anexa A2: Chestionar pentru tineri– Arabă.....	117

Listă de Tabele

Tabelul 1. Valorile medii și deviațiile standard pentru anxietate/depresie și comportament de izolare/depresie, în funcție de tipul de căsătorie (monogamie/poligamie) și sex (băieți/fete).....	51
Tabelul 2. Valorile medii și deviațiile standard pentru tulburările somatice și problemele sociale, în funcție de tipul de căsătorie (monogamie/poligamie) și sex (băieți/fete).....	52
Tabelul 3. Valorile medii și deviațiile standard ale problemelor de gândire și ale problemelor de atenție, în funcție de tipul de căsătorie (monogamie/poligamie) și sex (băieți/fete).....	53
Tabelul 4. Valorile medii și deviațiile standard pentru nerespectarea regulilor și pentru comportament agresiv, în funcție de tipul de căsătorie (monogamie/poligamie) și de gen(băieți/fete).....	56
Tabelul 5. Valorile medii și deviațiile standard ale anxietății/depresiei și comportamentului de izolare/depresiei, în funcție de tipul de căsătorie (monogamie/poligamie) și a grupului de vârstă (6-11/12-18).....	59

Tabelul 6. Valorile medii și deviațiile standard ale tulburărilor somatice și ale problemelor sociale, în funcție de tipul de căsătorie (monogamie/poligamie) și grupul de vârstă (6-11/12-18).....	60
Tabelul 7. Valorile medii și deviațiile standard ale diferențelor problemelor de gândire și ale problemelor de atenție, în funcție de tipul de căsătorie (monogamie/poligamie) și a grupului de vârstă (6-11/12-18).....	61
Tabelul 8. Valorile medii și deviațiile standard pentru comportamentul de nerespectare a regulilor și comportamentul agresiv, în funcție de tipul de căsătorie (monogamie/poligamie) și grupul de vârstă (6-11/12-18).....	62
Tabelul 9. Valorile medii și deviațiile standard ale anxietății/depresiei și ale comportamentului de izolare/depresiei în funcție de tipul de căsătorie (monogamie/poligamie) și de numărul de frați (6 și sub/7 și peste).....	63
Tabelul 10. Valorile medii și deviațiile standard pentru tulburările somatice și problemele sociale, în funcție de tipul de căsătorie (monogamie/poligamie) și numărul de frați (6 și sub/7 și peste).....	64
Tabelul 11. Valorile medii și deviațiile standard ale problemelor de gândire și ale problemelor de atenție, în funcție de tipul de căsătorie (monogamie/poligamie) și de numărul de frați (6 și sub/7 și peste).....	66
Tabelul 12. Valorile medii și deviațiile standard ale anxietății/depresiei și a comportamentului de izolare/depresiei, în funcție de tipul de căsătorie (monogamie/poligamie) și a sectorului (beduini sudici/non-beduini din nord).....	67
Tabelul 13. Valorile medii și deviațiile standard ale tulburărilor somatice și ale problemelor sociale, în funcție de tipul de căsătorie (monogamie/poligamie) și sector (beduini sudici/non-beduini nordici).....	68
Tabelul 14. Valorile medii și deviațiile standard pentru problemele de gândire și problemele de atenție în funcție de tipul de căsătorie (monogamie/poligamie) și sector (beduini sudici/non-beduini nordici).....	69

Tabelul 15. Valorile medii și deviațiile standard pentru comportamentul de nerespectare a regulilor și comportamentul agresiv, în funcție de tipul de căsătorie (monogamie/poligamie) și sector (beduini sudici/non-beduini din nord).....70

Listă de Figuri

Figura 1. Diferențe în tulburările somatice bazate pe gen și tipul căsătoriei.....	53
Figura 2. Diferențe în problemele sociale bazate pe gen și tipul de căsătorie.....	54
Figura 3. Diferențe în problemele de gândire bazate pe gen și tipul de căsătorie.....	55
Figura 4. Diferențe în nerespectarea regulilor bazate pe criterii de gen și tip de căsătorie.....	56
Figura 5. Diferențe în comportamentul agresiv bazate pe gen și tipul de căsătorie.....	57
Figura 6. Diferențe în comportamentul de izolare/depresie bazate pe sectorul și tipul de căsătorie.....	58
Figura 7. Diferențe în problemele de gândire bazate pe sectorul și tipul de căsătorie.....	59
Figura 8. Diferențe în problemele de atenție bazate pe sectorul și tipul de căsătorie.....	61
Figura 9. Diferențe în nerespectarea regulilor bazate pe sector și tip de căsătorie.....	63
Figura 10. Diferențe în comportamentul agresiv bazate pe sector și tipul de căsătorie.....	65

Cuvinte cheie: Poligamie, Monogamie, Familie poligamă, Căsătorie, Culturi, Societatea beduină, Emoțional, Comportamental, Adaptare mentală și psihologică, Stil parental, Adolescenți.

Capitolul 1: Revizuire de literatură

1.1. Poligamia, Culturi și Religii

Antropologiiștii definesc poligamia ca fiind o relație matrimonială care implica mai mult de doi parteneri (Low, 1988). În contrast, într-o căsătorie monogamă un individ are doar un soț/soție în orice moment (Al-Krenawi & Lightman, 2000). În mod obișnuit, termenul de poligamie este folosit pentru a defini poligenia; termenul va fi folosit în acest mod de-a lungul acestei lucrări. Statisticile curente și la zi despre prevalența poligamiei la nivel global nu sunt disponibile. Căsătoria poligamă este legală și acceptată social în 850 de societăți din întreaga lume; aceasta practică este obișnuită în Orientul Mijlociu, Asia, Africa și Insulele Pacificului. Deși este considerată inacceptabilă în majoritatea societăților vestice, este cunoscut faptul că poligamia are loc și în Europa, America de Nord și în alte societăți din Vest (Vlasiner, 1989; Altman & Ginat, 1996).

Deși poligamia este acceptată în religia Islamică, Coranul nu obligă un bărbat să aibă patru neveste. Mai mult decât atât, Coranul impune faptul că bărbatul trebuie să fie responsabil pentru viața și întreținerea soției sau soțiilor sale: *“Căsătoriți-vă cu femeia la alegere, doua, trei sau patru dar dacă vă temeți că nu veți putea să vă ocupați corect (de ele) atunci alegeți doar una”* [Surah Nișă, Al-Qur’am 4:3].

A avea multiple soții este o responsabilitate enormă pentru bărbat: dacă un bărbat are mai multe soții, el trebuie să asigure cazare separată pentru fiecare dintre ele. În plus, un bărbat poate să se căsătorească cu mai mult de o femeie doar dacă poate să satisfacă nevoile acestora și să le trateze corect: *“Este foarte dificil să fi drept și corect între femei”* [Surah Nișă, Al-Qur’an 4:129].

Țările musulmane sunt estimate a avea între 2% și 12% o familie poligamă, cu o medie de două soții la un soț. Și de asemenea, “trendul în poligamie a variat între diferitele țări arabe; în unele, practica a scăzut, în altele a crescut, și totuși în unele a rămas relativ neschimbată” (p.57).

Poligamia în Islam a fost permisă ca urmare a mai multor considerații:

- Poligamia a oferit femeilor care erau neputincioase și sărace mijloace de protecție și un trai decent (Barber, 2008).

- Bărbații au practicat poligamia pentru a obține o creștere a natalității. Acest lucru a fost benefic atât pe o scară socială mai mare cât și pentru că duce la o dimensiune tribală globală. La nivel individual, nașterea a mai multor fii oferă bărbaților poligami venituri suplimentare, acești fii putând ajuta tații cu “munca domestică” (Al-Krenawi, Graham, & Izzeldin, 2001).
- Poligamia este considerată ca o soluție rezonabilă în cazurile în care soția a suferit o boală cronică, a fost incapabilă să conceapă sau nu a putut da naștere copiilor.
- Regiunile cu un nivel crescut al mortalității infantile beneficiază de structura familiei poligame (Elbedour et al., 2002).

Un bărbat se căsătorește cu o nevestă suplimentară dacă considera că anterioara este nefertilă, incapabilă să suporte fii, incapabilă să-i satisfacă nevoile sexuale sau este bolnavă fizic sau mental. Chiar dacă niciuna din condițiile menționate există, o dorință declarată de a suporta mai mulți fii este considerată potrivită (Al-Krenawi, 1998; Al-Krenawi, Graham, & Al-Krenawi, 1997)., deși sunt câteva justificări morale și etice pentru poligamie, există totuși consecințe îngrijorătoare pentru femei.

Structura socială a societății beduine. Deși beduinii sunt un grup divers, ei împărtășesc valorile “autoritarismului, colectivismului și patriarhiei” (Al-Krenawi & Graham, 2006). Societatea beduină se bazează pe o structură de patru triburi considerând dimensiunea fiecărei unități, rudenția și descendentul patrilinear. Cea mai mare unitate în societatea beduină este a unei confederații sau națiuni, care este formată din diferite triburi grupate împreună; deși fiecare trib are așezarea sa privată, legătura triburilor oferă un sentiment de apartenență. Un trib este format din familii unite care rătăcesc împreună și lucrează pământul sub îndrumarea unui lider. În schimb, triburile pot include mici grupuri sociale, cum ar fi familii extinse sau Hamulas, care include mai multe generații cu un strămoș comun în linia patrilineară. Această structură socială contribuie la prevalența poligamiei, prin căsătoria cu mai multe soții cresc șansele de a avea mai mulți copii (în special fii), astfel crescând stima și dominația bărbatului (Al-Krenawi, 1998). Statutul social al unei femei este fondat pe baza căsătoriei și a capacităților de reproducere, în special a copiilor de sex masculin. Poligamia rămâne acceptată câteodată chiar și cu dreptul de a avea peste patru neveste, în ciuda restricției impuse de Coran pentru un asemenea număr (Al-Krenawi, 1996).

Societatea beduină în Israel. Expresia “beduin” se referă la toate triburile care călătoresc în Orientul Mijlociu și vorbesc arabă. În trecut se referă la scena bărbaților care călăreau cămile (Kay, 1978). Deși este o conexiune între arabii beduini din regiunea Negev și comunitățile beduine din întreaga lume, grupul lor național, lingvistic, politic și geografic este diferit. Deși, cei mai mulți beduini care locuiesc în regiunea Negev sunt musulmani, unii creștini beduini se afla în apropierea acestei regiuni. Beduinii sunt o subclasă a minorităților arabe din Israel, cu un trecut separat cultural, istoric, social și politic. Statisticile arată ca în 2004 populația era de 130000 în Negev și de 60000 în nordul și centrul Israelului, ceea ce înseamnă 3.5% din populația Israelului. Populația beduină este clasată în prezent la cel mai mic nivel al scării socio-economice a Israelului (Knesset, 2013). Deși au avut loc unele modificări în societatea beduină care au făcut poligamia mai puțin utilă din punct de vedere financiar decât era înainte, poligamia este încă răspândită printre tinerii beduini și chiar și printre oamenii educați din Negev. În ciuda lipsei de estimare exactă, se crede că aproximativ 20% din toate căsătoriile din societatea beduină din Negev sunt poligame. Concepția socio-culturală a beduinilor se referă la dimensiunea lor, însemnând că o influență mai mare, puterea și onoarea sunt asociate cu un număr mai mare de membri. Acest lucru explica de ce poligamia este prevalentă în societățile beduine: soțiile multiple și nașterea unor copii potențial băieți va crește numărul membrilor familiei și totodată le va crește influența și onoarea (Al-Krenawi, 1998).

Un număr considerabil de studii concluzionează faptul că mediul familial are un impact puternic asupra sănătății mintale a copiilor. În ultimele două decade, a existat un interes crescut în efectul pe care îl are poligamia asupra adaptării emoționale, comportamentale, mentale și școlare a copiilor. A fost raportat faptul că, copiii din familii poligame suferă mai mult de boli mintale și de dificultăți academice și sociale decât copiii care provin din familii monogame. Unii cercetători arată ca familiile poligame oferă un număr mai mare de modele de urmat și mai multă căldură și afecțiune ceea ce are un efect pozitiv asupra sănătății mentale generale a copiilor (Elbedour, Bart & Hektner, 2000; Krishnakumar & Buehler, 2000). Cu toate acestea, rivalitatea frățească și conflictul sunt mult mai severe în familiile poligame (Al-Krenawi & Lightman, 2000; Elbedour et al., 2000). Oricum, nu există o asociație evidentă între poligamie și conflictul dintre părinte și copil (Elbedour, Hektner, Morad, & Abu-Bader, 2003). Rapoartele indică apariția unor tulburări psihiatrice mai severe printre copiii proveniți din familii poligame, incluzând ostilitatea, simptome de somatizare, obsesia,

tulburare compulsiva, sensibilitate interpersonală, anxietate fobica, depresie, idei paranoide (Al-Krenawi & Slonim-Nevo, 2008). Cu toate acestea, nu este o diferență semnificativă printre adolescenții și copiii proveniți din familii poligame și cei proveniți din familii monogame cu privire la scalele psihopatologice (Hamdan et al., 2009). Mai mulți cercetători s-au îndreptat spre efectele emoționale negative ale poligamiei asupra soțiilor și copiilor; problemele sociale din familie tind să se transfere în sistemul educațional (Low, 1988; Al-Krenawi & Lightman, 2000). Copiii din familii poligame experimentează concepte negative despre sine și dificultăți mari în adaptarea socială și în relațiile interpersonale (Lev-Wiesel & Al-Krenawi, 1999).

Capitolul 2: Metodologie

2.1.Scopul studiului și metoda de cercetare

Obiectivul principal al acestei cercetări de doctorat este de a identifica diferențele emoționale, cognitive și comportamentale între copiii care trăiesc în familii poligame și copiii care trăiesc în familii non-poligame.

Mai precis, am examinat nivelul de anxietate/depresie, comportamentul de izolare/depresie, tulburări somatice, probleme sociale, tulburări de gândire, dificultăți de atenție, comportament de nerespectare a regulilor și comportament agresiv, pentru a evalua dacă adolescenții care trăiesc în diferite tipuri de familii (poligame vs. non-poligame) au un nivel diferit/similar al acestora.

În această lucrare, folosim metode mixte, atât metodologii cantitative cât și calitative. Aceste două metodologii permit interpretarea familiilor poligame într-un mod mai profund. În eșantion sunt 468 de copii și adolescenți israelieni arabi, vârsta medie a acestora fiind de 13,80. În grupul cu vârsta de 16-18 ani sunt 58,3% bărbați și 41,70% femei. Participanții au fost selectați din diferite zone geografice din Israel, unde există o convergență a familiilor poligame pe lângă familiile non-poligame [Rahat, Lydia, Nazareth]. Selectarea eșantionului se face folosind straturi proporționale: populația acestui studiu este împărțită în straturi, în timp ce un eșantion al fiecărui strat se ia în funcție de mărimea proporțională pe districte în care populația cuprinde atât familii poligame, cât și cele non-poligame.

Domeniul de cercetare cuprinde trei zone rezidențiale din Israel, Rahat din districtul Sudic, Lydia din centrul Israelului și Nazaret din Galileea [Nord], în care populația cuprinde familii poligame și non-poligame, conform următoarei subdiviziuni:

20 de adolescenți [29,0%], 300 de adolescenți [64,1%] din orașul beduin din Rahat, [Sud], dintre care 27,0% trăiesc în familii poligame și 73,0% nu și 99 de adolescenți din Lydia [Israelul central] dintre care 19 adolescenți trăiesc în familii poligame și 79 nu.

Pentru a îndeplini obiectivele studiului, a fost realizată o metodă mixtă. Abordarea metodelor mixte a utilizat o combinație de măsuri cantitative și calitative care nu au fost utilizate anterior, pentru a examina variabilele care influențează copiii din ambele familii, atât din cele poligame cât și din cele non-poligame. Metodele mixte de cercetare au avantaje atât în ceea ce privește cercetarea calitativă cât și cea cantitativă. Beneficiile studiilor prin metode mixte includ:

1. O imagine multidimensională a surselor bogate numeric și tematic.
2. Un echilibru compensator între metode.
3. Cercetarea bine structurată a metodelor mixte poate genera o descriere complexă, validă și generalizabilă a realității, din cadrul unor proiecte de cercetare separate.

Am folosit metode cantitative pentru a evalua asociațiile dintre variabile și pentru a identifica mai bine factorii legați de caracteristicile emoționale, cognitive și comportamentale ale copiilor din familii poligame și non-poligame. Au fost utilizate metode statistice adecvate pentru a determina semnificația relațiilor dintre variabile.

În plus, am folosit metode calitative pentru a înțelege mai bine și mai profund atitudinile și sentimentele copiilor din familiile poligame. Acest tip de date ar putea fi dificil de dedus din datele cantitative. Prin urmare, am folosit interviuri și focus grupuri de 5 băieți și 5 fete cu vârsta între 8 și 17 ani după cum urmează:

- 2 interviuri cu copii între 8 și 10 ani;
- 2 interviuri cu copii între 11 și 13 ani;
- 2 interviuri cu copii între 12 și 14 ani;
- 4 interviuri cu copii între 13 și 17 ani.

Datele de cercetare au fost colectate prin următoarele chestionare: Variabile demografice, instrumentele de vârstă școlară 11-18: "YSR" (Protocolul privind raportul de sine al tinerilor), de la ASEBA (Sistemul de evaluare empirică Achenbach). "Protocolul privind raportul de sine al tinerilor" este un studiu realizat de Thomas M. Achenbach și a fost derivat din alte măsuri standardizate utilizate în psihologia copilului. "YSR" a fost conceput pentru a măsura dificultățile emoționale și comportamentale la adolescenți, într-un format standardizabil. Este completat de copil sau de adolescent. Se recomandă a se utiliza doar la copii cu vârste între 11 și 18 ani.

Procesul de cercetare a început prin contactarea directorilor relevanți și solicitarea cooperării acestora, cererea permisiunii de a transmite chestionarele profesorilor, după primirea acordului deplin al respondenților. Chestionarele au fost distribuite cadrelor didactice din școală, unele de către cercetători și altele de către colegi. Chestionarele au fost colectate în același mod precum au fost distribuite. Acordul de transmitere a chestionarului a fost dat de părinți și de școală. Toate analizele din teză sunt exploratorii, ceea ce implică faptul că ele nu sunt conduse de ipoteze. În abordarea cantitativă am folosit valori medii și deviații standard pentru a descrie distribuțiile variabilelor. De asemenea, pentru a cuantifica relația dintre variabile, am folosit corelația Pearson (r) care variază de la -1 la +1 și indică amploarea relațiilor. În ceea ce privește analiza comparativă, am analizat rolul tipului de căsătorie în legătură cu variabilele demografice majore măsurate. Pentru o astfel de analiză am folosit modelul ANOVA cu două căi, în care am explorat efectele principale ale variabilelor independente și interacțiunea dintre ele. Pentru cercetarea calitativă am folosit interviuri și analize tematice pentru extragerea semnificațiilor relațiilor copiilor.

Capitolul 3: Rezultatele Cercetării

3.1. Rezultate Cantitative

3.1.1. Efectele tipului de căsătorie, a genului și a interacțiunii dintre acestea

Tabelul 1. Valorile medii și deviațiile standard pentru anxietate/depresie și comportament de izolare/depresie, în funcție de tipul de căsătorie (monogamie/poligamie) și sex (băieți/fete).

Measure	Gender	Type of Marriage	Mean	Std. Deviation	N
Anxiety/Depression	Boys	Monogamy	6.30	4.24	163
		Polygamy	6.30	4.21	66
		Total	6.30	4.22	229
	Girls	Monogamy	7.25	4.48	183
		Polygamy	6.89	4.08	55
		Total	7.17	4.39	238
Total	Monogamy	6.80	4.39	346	

		Polygamy	6.57	4.14	121
		Total	6.74	4.32	467
Withdrawn/Depression	Boys	Monogamy	4.36	2.98	163
		Polygamy	5.00	3.31	66
		Total	4.55	3.08	229
	Girls	Monogamy	4.52	2.91	183
		Polygamy	4.71	3.16	55
		Total	4.57	2.96	238
	Total	Monogamy	4.45	2.94	346
		Polygamy	4.87	3.23	121
		Total	4.56	3.02	467

Examinarea datelor utilizând ANOVA cu două căi a evidențiat un efect principal ne semnificativ al sexului asupra anxietății/depresiei ($F(1,463) = 2,833, p = .093, \eta^2 = .006$), un efect principal ne semnificativ pentru tipul căsătoriei ($F(1,463) = 0,153, p = .696, \eta^2 = .000$), precum și un efect de interacțiune ne semnificativ între sex și tip de familie ($F(1,463) = 0,158, p = .001$).

De asemenea, nu s-a constatat nici un efect semnificativ asupra izolării/depresiei pentru sex ($F(1,463) = 0,040, p = .841, \eta^2 = .000$), și tipul căsătoriei ($F(1,463) = 1,649, p = .200, \eta^2 = 0,004$), precum și un efect ne semnificativ al interacțiunii dintre gen și tipul familiei ($F(1,463) = 0,501, p = .479, \eta^2 = .001$).

Tabelul 2. Valorile medii și deviațiile standard pentru tulburările somatice și problemele sociale, în funcție de tipul de căsătorie (monogamie/poligamie) și sex (băieți/fete)

Measure	Gender	Type of Marriage	Mean	Std. Deviation	N
Somatic Complaints	Boys	Monogamy	3.25	4.07	157
		Polygamy	2.02	2.88	66
		Total	2.88	3.79	223
	Girls	Monogamy	2.46	2.78	180

		Polygamy	1.57	2.54	54
		Total	2.25	2.74	234
	Total	Monogamy	2.82	3.46	337
		Polygamy	1.82	2.73	120
		Total	2.56	3.31	457
Social Problems	Boys	Monogamy	4.85	3.72	157
		Polygamy	5.15	3.67	66
		Total	4.94	3.70	223
	Girls	Monogamy	4.43	3.54	180
		Polygamy	3.91	3.07	54
		Total	4.31	3.44	234
	Total	Monogamy	4.63	3.63	337
		Polygamy	4.59	3.46	120
		Total	4.62	3.58	457

Examinarea datelor prezentate în tabelul 2 a arătat un efect nesemnificativ al genului asupra tulburărilor somatice ($F(1,453) = 3,124, p = 0,78, \eta^2 = .007$). În plus, s-a constatat un efect semnificativ asupra tulburărilor somatice pentru tipul de căsătorie ($F(1,453) = 9.176, p = .003, \eta^2 = 020$). Adică, copiii din familii monogame ($M = 2,82, SD = 3,46$) au suferit mai multe probleme somatice decât copiii din familii poligame ($M = 1,82, SD = 2,73$). În cele din urmă, interacțiunea dintre gen și tipul de familie în cazul tulburărilor somatice nu a fost semnificativă ($F(1,453) = 0,254, p = 615, \eta^2 = .001$).

Figura 1 prezintă diferențele dintre tulburările somatice bazate pe gen și tipul căsătoriei.

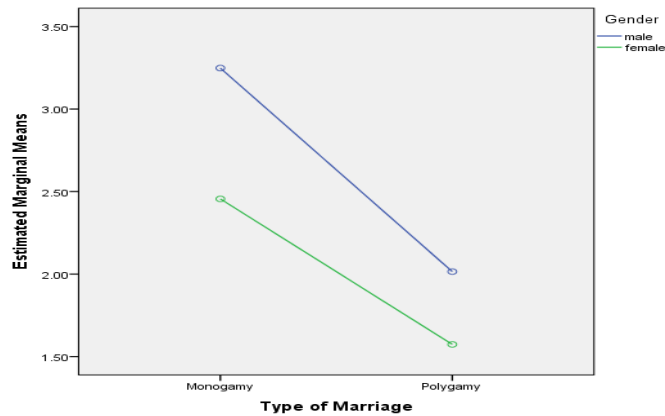

Figura 1. Diferențe în tulburările somatice bazate pe gen și tipul căsătoriei

Mai mult, un efect semnificativ al genului a fost identificat pe probleme sociale ($F(1,453) = 4,792, p = .029, \eta^2 = .010$), deoarece băieții au suferit probleme sociale mai mult decât fetele ($M = 4,94, SD = 3,70$) $M = 4,31, SD = 3,44$). În schimb, tipul de căsătorie nu a avut niciun efect semnificativ asupra problemelor sociale ($F(1,453) = 0,085, p = .771, \eta^2 = .000$), nici interacțiunea dintre gen și tipul căsătoriei ($F(1,453) = 1,151, p = .284, \eta^2 = .003$).

Figura 2. prezintă diferențele dintre problemele sociale bazate pe gen și tipul de căsătorie.

Figura 2. Diferențe în problemele sociale bazate pe gen și tipul de căsătorie

Rezultatele următoarelor concepte - probleme de gândire, probleme de atenție, nerespectarea regulilor și comportament agresiv - sunt prezentate în tabelul și figura 3.

Tabelul 3. Valorile medii și deviațiile standard ale problemelor de gândire și ale problemelor de atenție, în funcție de tipul de căsătorie (monogamie/poligamie) și sex (băieți/fete)

Measure	Gender	Type of Marriage	Mean	Std. Deviation	N
Thinking Problems	Boys	Monogamy	8.58	4.99	163
		Polygamy	8.86	5.43	66
		Total	8.66	5.11	229
	Girls	Monogamy	9.18	4.51	183
		Polygamy	7.55	3.92	55
		Total	8.80	4.43	238
	Total	Monogamy	8.90	4.74	346
		Polygamy	8.26	4.83	121
		Total	8.73	4.77	467
Attention Problems	Boys	Monogamy	5.79	3.37	163
		Polygamy	6.38	3.78	66
		Total	5.96	3.49	229
	Girls	Monogamy	6.15	3.28	183
		Polygamy	5.51	3.16	55
		Total	6.00	3.26	238
	Total	Monogamy	5.98	3.33	346
		Polygamy	5.98	3.52	121
		Total	5.98	3.37	467

Analiza nu a produs un efect principal semnificativ al genului asupra problemelor de gândire ($F(1,463) = 0,502, p = .479, \eta^2 = .001$), sau un efect principal al tipului căsătoriei ($F(1,463) = 1,787, p = .182, \eta^2 = 0,004$). În schimb, s-a constatat un efect marginal semnificativ asupra problemelor de gândire pentru interacțiunea dintre cei doi factori ($F(1,463) = 3,632, p = 0,07, \eta^2 = .008$). Testele ulterioare au arătat că sursa semnificației s-a datorat unui efect semnificativ pentru fete ($t(236) = 2.426, p = .016$), dar nu pentru băieți ($t(227) = 0.384, p = .701$). Adică, nu a existat o diferență semnificativă între băieții din familii monogame ($M = 8,58, SD = 4,99$), comparativ cu băieții din familiile poligame ($M = 8,86, SD = 5,43$). În mod diferit, fetele din familii

monogame ($M = 9,18$, $SD = 4,51$) au avut mai multe probleme de gândire în comparație cu fetele din familiile poligame ($M = 7,55$, $SD = 3,92$).

Figura 3 prezintă diferențele dintre problemele de gândire bazate pe gen și tipul de căsătorie.

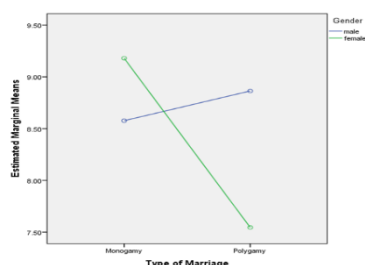

Figura 3. Diferențe în problemele de gândire bazate pe gen și tipul de căsătorie

În ceea ce privește problemele de atenție, nu s-a constatat nici un efect principal semnificativ al genului asupra acestei măsuri ($F(1,463) = 0,493$, $p = 483$, $\eta^2 = .001$), nici pentru tipul de căsătorie ($F(1,463) = 0,005$, $p = 944$, $\eta^2 = .000$). Interacțiunea dintre gen și tipul de căsătorie la problemele de atenție nu a fost semnificativă ($F(1,463) = 2,995$, $p = 0,84$, $\eta^2 = .006$).

Tabelul 4. Valorile medii și deviațiile standard pentru nerespectarea regulilor și pentru comportament agresiv, în funcție de tipul de căsătorie (monogamie/poligamie) și de gen(băieți/fete)

Measure	Gender	Type of Marriage	Mean	Std. Deviation	N
Rules, Breaking	Boys	Monogamy	7.67	4.75	163
		Polygamy	7.73	6.01	66
		Total	7.69	5.13	229
	Girls	Monogamy	5.95	3.75	183
		Polygamy	6.07	4.18	55
		Total	5.97	3.85	238
Total	Monogamy	6.76	4.33	346	
	Polygamy	6.98	5.30	121	
	Total	6.82	4.60	467	
Aggressive Behavior	Boys	Monogamy	9.09	6.13	163

	Polygamy	8.62	7.15	66
	Total	8.96	6.43	229
Girls	Monogamy	8.03	5.51	183
	Polygamy	7.25	5.06	55
	Total	7.85	5.41	238
Total	Monogamy	8.53	5.83	346
	Polygamy	8.00	6.30	121
	Total	8.39	5.95	467

Un efect principal semnificativ al genului a fost găsit în cazul nerespectării regulilor ($F(1,463) = 12,413$, $p = .000$, $\eta^2 = .026$), un nivel mai mare regăsindu-se în cazul băieților ($M = 7.69$, $SD = 5.13$) ($M = 5,97$, $SD = 3,85$). Dimpotrivă, tipul de căsătorie nu a avut niciun efect semnificativ asupra nerespectării regulilor ($F(1,463) = 0,035$, $p = .852$, $\eta^2 = .000$) și nici interacțiunea dintre gen și tipul căsătoriei ($F(1,463) = 0,006$, $P = 938$, $\eta^2 = .000$).

Figura 4. arată diferențele dintre nerespectarea regulilor bazate pe gen și tip de căsătorie.

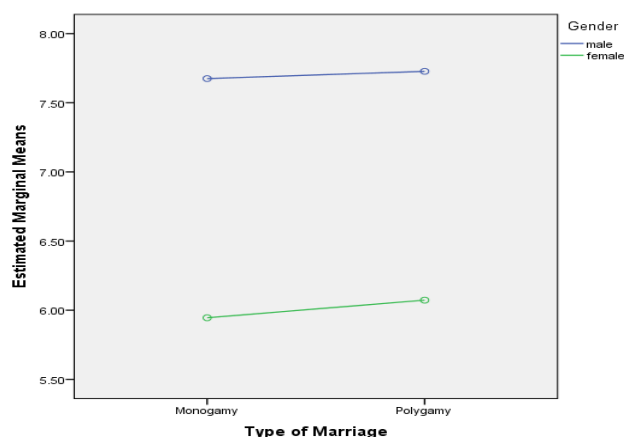

Figura 4. Diferențe în nerespectarea regulilor bazate pe criterii de gen și tip de căsătorie

În ceea ce privește comportamentul agresiv, s-a constatat un efect marginal semnificativ asupra acestei măsuri pentru gen ($F(1,463) = 3,732$, $p = 0,04$, $\eta^2 = .008$), deoarece băieții au arătat un comportament mai agresiv ($M = 8,96$, $SD = 6,43$) comparativ cu fetele ($M = 7,85$, $SD = 5,41$). În schimb, nu s-a constatat nici un efect

principal semnificativ dintre tipul căsătoriei și comportamentul agresiv ($F(1,463) = 0,976$, $p = .324$, $\eta^2 = .002$). Interacțiunea dintre gen și tipul de căsătorie privind comportamentul agresiv nu a fost semnificativă ($F(1,463) = 0,058$, $p = .810$, $\eta^2 = .000$). Figura 5. prezintă diferențele în comportamentul agresiv bazat pe gen și tipul de căsătorie.

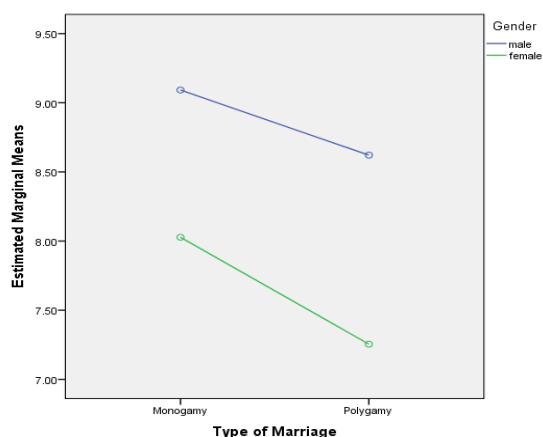

Figura 5. Diferențe în comportamentul agresiv bazate pe gen și tipul de căsătorie.

3.1.2. Efectele tipului de căsătorie, a grupei de vârstă și a interacțiunii dintre acestea

Pentru a testa aceste efecte, am folosit testul ANOVA cu două căi în care tipul de căsătorie (monogamie/poligamie) și grupurile de vârstă (6-11/12-18) au fost considerate variabile independente. Variabilele dependente au fost toate măsurile de studiu. Tabelele 5 - 7 prezintă rezultatele.

Tabelul 5. Valorile medii și deviațiile standard ale anxietății/depresiei și comportamentului de izolare/depresiei, în funcție de tipul de căsătorie (monogamie/poligamie) și a grupului de vârstă (6-11/12-18)

Measure	Age group	Type of Marriage	Mean	Std. Deviation	N
Anxiety/Depression	6-11	Monogamy	6.77	4.37	300
		Polygamy	6.79	4.26	107
		Total	6.77	4.34	407
	12-18	Monogamy	7.04	4.53	46
		Polygamy	4.86	2.57	14

		Total	6.53	4.24	60
	Total	Monogamy	6.80	4.39	346
		Polygamy	6.57	4.14	121
		Total	6.74	4.32	467
Withdrawn/Depression	6-11	Monogamy	4.45	2.87	300
		Polygamy	4.95	3.28	107
		Total	4.58	2.98	407
	12-18	Monogamy	4.46	3.41	46
		Polygamy	4.21	2.89	14
		Total	4.40	3.27	60
Total	Monogamy	4.45	2.94	346	
	Polygamy	4.87	3.23	121	
	Total	4.56	3.02	467	

Examinarea datelor prezentate în tabelul 5 nu a evidențiat niciun efect principal semnificativ al grupului de vârstă asupra anxietății/depresiei ($F(1,463) = 1,394, p = .238, \eta^2 = .003$), nici pentru interacțiunea grupului de vârstă și a tipului de căsătorie ($F(1,463) = 2,479, p = .116, \eta^2 = .005$). De asemenea, nu s-a constatat nici un efect principal semnificativ al grupului de vârstă pentru anxietate/depresie ($F(1,463) = 0,550, p = .459, \eta^2 = .001$) sau interacțiunea grupului de vârstă și a tipului de căsătorie ($F(1,463) = 0,580, p = .447, \eta^2 = 0,001$).

Tabelul 6. Valorile medii și deviațiile standard ale tulburărilor somatice și ale problemelor sociale, în funcție de tipul de căsătorie (monogamie/poligamie) și grupul de vârstă (6-11/12-18)

Measure	Age group	Type of Marriage	Mean	Std. Deviation	N
Somatic Complaints	6-11	1.00	2.82	3.49	292
		2.00	1.79	2.75	107
		Total	2.55	3.33	399
	12-18	1.00	2.84	3.29	45

		2.00	2.00	2.68	13
	Total	2.66	3.16	58	
	Total	1.00	2.82	3.46	337
		2.00	1.82	2.73	120
	Total	2.56	3.31	457	
Social Problems	6-11	1.00	4.67	3.58	292
		2.00	4.68	3.55	107
	Total	4.68	3.56	399	
	12-18	1.00	4.31	3.98	45
		2.00	3.85	2.51	13
	Total	4.21	3.68	58	
	Total	1.00	4.63	3.63	337
		2.00	4.59	3.46	120
	Total	4.62	3.58	457	

Examinarea datelor prezentate în tabelul 6 nu a evidențiat un efect principal semnificativ al grupului de vârstă asupra tulburărilor somatice ($F(1,453) = 0,043$, $p = 836$, $\eta^2 = .000$). În plus, nu s-a constatat nici un efect semnificativ asupra tulburărilor somatice în interacțiunea dintre vârstă și tipul căsătoriei ($F(1,453) = 0,028$, $p = 868$, $\eta^2 = .000$).

În ceea ce privește problemele sociale, nu s-a constatat nici un efect principal semnificativ al grupului de vârstă ($F(1,453) = 0,999$, $p = .318$, $\eta^2 = .002$) și nici o interacțiune semnificativă între grupul de vârstă și tipul de căsătorie ($F(1,453) = 0,155$, $p = 694$, $\eta^2 = 0,000$).

Rezultatele următoarelor concepte - probleme de gândire, probleme de atenție, nerespectarea regulilor și comportamentul agresiv - sunt prezentate în două tabele, 6.1 și 6.2.

Tabelul 7. Valorile medii și deviațiile standard ale diferențelor problemelor de gândire și ale problemelor de atenție, în funcție de tipul de căsătorie (monogamie/poligamie) și a grupului de vârstă (6-11/12-18)

Measure	Age group	Type of Marriage	Mean	Std. Deviation	N
Thinking Problems	6-11	Monogamy	8.93	4.72	300
		Polygamy	8.36	4.85	107
		Total	8.78	4.75	407
	12-18	Monogamy	8.67	4.96	46
		Polygamy	7.57	4.82	14
		Total	8.42	4.91	60
	Total	Monogamy	8.90	4.74	346
		Polygamy	8.26	4.83	121
		Total	8.73	4.77	467
Attention Problems	6-11	Monogamy	5.94	3.26	300
		Polygamy	5.97	3.60	107
		Total	5.95	3.35	407
	12-18	Monogamy	6.24	3.77	46
		Polygamy	6.07	2.92	14
		Total	6.20	3.56	60
	Total	Monogamy	5.98	3.33	346
		Polygamy	5.98	3.52	121
		Total	5.98	3.37	467
		Total	8.39	5.95	467

Examinarea datelor prezentate în tabelele 7 și 8 a relevat un efect principal nesemnificativ al grupului de vârstă asupra problemelor de gândire ($F(1,463) = 0,488$, $p = .504$, $\eta^2 = .001$), precum și un efect nesemnificativ al interacțiunii dintre grupul de vârstă și tipul de căsătorie ($F(1,463) = 0,115$, $p = .734$, $\eta^2 = .000$). În ceea ce privește problemele de atenție, nu s-a constatat un efect principal semnificativ al grupului de vârstă asupra acestei măsuri ($F(1,463) = 0,131$, $p = .717$, $\eta^2 = .000$), nici pentru interacțiunea dintre vârstă și tip de căsătorie ($F(1,463) = 0,033$, $p = .856$, $\eta^2 = .000$).

Tabelul 8. Valorile medii și deviațiile standard pentru comportamentul de nerespectare a regulilor și comportamentul agresiv, în funcție de tipul de căsătorie (monogamie/poligamie) și grupul de vârstă (6-11/12-18)

Measure	Age group	Type of Marriage	Mean	Std. Deviation	N
Rules, Breaking	6-11	Monogamy	6.73	4.43	300
		Polygamy	7.19	5.40	107
		Total	6.85	4.70	407
	12-18	Monogamy	6.93	3.70	46
		Polygamy	5.36	4.24	14
		Total	6.57	3.85	60
	Total	Monogamy	6.76	4.33	346
		Polygamy	6.98	5.30	121
		Total	6.82	4.60	467
Aggressive Behavior	6-11	Monogamy	8.45	5.75	300
		Polygamy	8.00	6.30	107
		Total	8.33	5.90	407
	12-18	Monogamy	9.07	6.34	46
		Polygamy	8.00	6.50	14
		Total	8.82	6.34	60
	Total	Monogamy	8.53	5.83	346
		Polygamy	8.00	6.30	121
		Total	8.39	5.95	467

Nici un efect principal semnificativ al grupului de vârstă nu a fost găsit în cazul nerespectării regulilor ($F(1,463) = 1,183, p = .277, \eta^2 = .003$), și nici o interacțiune semnificativă între grupul de vârstă și tipul de căsătorie ($F(1,463) = 1,841, p = .175, \eta^2 = 0,004$). În ceea ce privește comportamentul agresiv, această măsură nu a arătat un efect principal semnificativ al grupului de vârstă ($F(1,463) = 0,102, p = .750, \eta^2 = .000$), nici pentru interacțiunea dintre grupul de vârstă și tipul de căsătorie ($F(1,463) = 0,102, p = .750, \eta^2 = .000$).

3.1.3. Efectele tipului de căsătorie, a numărului de frați și a interacțiunii dintre acestea

Pentru a efectua această analiză, am folosit de asemenea un test ANOVA cu două căi în care am tratat ca variabile independente tipul de căsătorie (monogamie/poligamie) și frații (6 și sub vs 7 și peste). Variabilele dependente au fost toate măsurile de studiu. Tabelele 9 - 11 prezintă rezultatele.

Tabelul 9. Valorile medii și deviațiile standard ale anxietății/depresiei și ale comportamentului de izolare/depresiei în funcție de tipul de căsătorie (monogamie/poligamie) și de numărul de frați (6 și sub/7 și peste)

Measure	Siblings	Type of Marriage	Mean	Std. Deviation	N
Anxiety/Depression	6 and under	Monogamy	7.10	4.71	216
		Polygamy	6.62	4.41	13
		Total	7.07	4.68	229
	7 and up	Monogamy	6.31	3.77	130
		Polygamy	6.56	4.13	108
		Total	6.42	3.93	238
	Total	Monogamy	6.80	4.39	346
		Polygamy	6.57	4.14	121
		Total	6.74	4.32	467
Withdrawn/Depression	6 and under	Monogamy	4.75	3.07	216
		Polygamy	5.00	2.83	13
		Total	4.76	3.05	229
	7 and up	Monogamy	3.95	2.65	130
		Polygamy	4.85	3.29	108
		Total	4.36	2.98	238
	Total	Monogamy	4.45	2.94	346
		Polygamy	4.87	3.23	121
		Total	4.56	3.02	467

Analiza nu a evidențiat niciun efect semnificativ asupra anxietății/depresiei pentru numărul de frați ($F(1,463) = 0,388, p = .534, \eta^2 = .001$) și, de asemenea, pentru interacțiunea numărului de frați și a tipului de căsătorie ($F(1,463) = 0,300, p = .584, \eta^2 = 0,001$). De asemenea, nu s-a constatat nici un efect principal semnificativ al numărului de frați în cazul izolării/depresie ($F(1,463) = 0,550, p = .459, \eta^2 = .001$), și nici o interacțiune semnificativă între numărul de frați și tipul de căsătorie ($F(1,463) = 0,580, p = .447, \eta^2 = 0,001$).

Tabelul 10. Valorile medii și deviațiile standard pentru tulburările somatice și problemele sociale, în funcție de tipul de căsătorie (monogamie/poligamie) și numărul de frați (6 și sub/7 și peste)

Measure	Siblings	Type of Marriage	Mean	Std. Deviation	N
Somatic Complaints	6 and under	Monogamy	2.98	3.69	210
		Polygamy	1.62	2.50	13
		Total	2.90	3.64	223
	7 and up	Monogamy	2.57	3.02	127
		Polygamy	1.84	2.76	107
		Total	2.24	2.92	234
	Total	Monogamy	2.82	3.46	337
		Polygamy	1.82	2.73	120
		Total	2.56	3.31	457
Social Problems	6 and under	Monogamy	4.85	3.84	210
		Polygamy	3.77	3.52	13
		Total	4.78	3.82	223
	7 and up	Monogamy	4.26	3.23	127
		Polygamy	4.69	3.45	107
		Total	4.46	3.34	234
	Total	Monogamy	4.63	3.63	337
		Polygamy	4.59	3.46	120
		Total	4.62	3.58	457

Examinarea datelor prezentate în tabelul 10 nu a evidențiat niciun efect semnificativ asupra tulburărilor somatice pentru numărul de frați ($F(1,453) = 0,033$, $p = .855$, $\eta^2 = .000$) și, de asemenea, nici o interacțiune semnificativă între numărul de frați și tipul de căsătorie ($F(1,453) = 0,384$, $p = .536$, $\eta^2 = .001$). În ceea ce privește problemele emoționale, nu s-a constatat nici un efect semnificativ pentru numărul de frați ($F(1,453) = 0,452$, $p = .502$, $\eta^2 = .001$), nici pentru interacțiunea dintre numărul de frați și tipul de căsătorie ($F(1,453) = 0,520$, $p = .471$, $\eta^2 = .002$).

În plus, nu s-a constatat nici un efect semnificativ asupra problemelor sociale și numărului de frați ($F(1,453) = 0,088$, $p = .766$, $\eta^2 = .002$), nici pentru interacțiunea dintre numărul de frați și tipul de căsătorie ($F(1,453) = 1,799$, $p = .180$, $\eta^2 = .002$).

Rezultatele următoarelor concepte - probleme de gândire, probleme de atenție, nerespectarea regulilor și comportamentul agresiv - sunt prezentate în tabelele 9.1 și 9.2.

Examinarea datelor prezentate în tabelele 11 și 12 a relevat un efect nesemnificativ asupra problemelor de gândire pentru numărul de frați ($F(1,463) = 0,980$, $p = .323$, $\eta^2 = .002$) și, de asemenea, interacțiunea dintre numărul de frați și tipul de căsătorie ($F(1,463) = 0,471$, $p = .493$, $\eta^2 = .001$). În ceea ce privește problemele de atenție, nu s-a constatat nici un efect semnificativ asupra acestei măsuri pentru numărul de frați ($F(1,463) = 0,994$, $p = .319$, $\eta^2 = .002$), nici pentru interacțiunea dintre numărul de frați și tipul de căsătorie ($F(1,463) = 0,250$, $p = .617$, $\eta^2 = 0,001$).

Tabelul 11. Valorile medii și deviațiile standard ale problemelor de gândire și ale problemelor de atenție, în funcție de tipul de căsătorie (monogamie/poligamie) și de numărul de frați (6 și sub/7 și peste)

Measure	Siblings	Type of Marriage	Mean	Std. Deviation	N
Thinking Problems	6 and under	6 and under	8.98	4.68	216
		7 and up	8.75	4.86	130
		Total	8.90	4.74	346
	7 and up	6 and under	9.38	4.94	13

		7 and up	8.13	4.83	108
		Total	8.26	4.83	121
	Total	6 and under	9.00	4.69	229
		7 and up	8.47	4.84	238
		Total	8.73	4.77	467
Attention Problems	7 and under	6 and under	6.08	3.38	216
		7 and up	5.82	3.25	130
		Total	5.98	3.33	346
	8 and up	6 and under	6.69	3.20	13
		7 and up	5.90	3.56	108
		Total	5.98	3.52	121
	Total	6 and under	6.11	3.36	229
		7 and up	5.85	3.39	238
		Total	5.98	3.37	467

Tabelul 12. Valorile medii și deviațiile standard ale anxietății/depresiei și a comportamentului de izolare/depresiei, în funcție de tipul de căsătorie (monogamie/poligamie) și a sectorului (beduini sudici/non-beduini din nord)

Measure	Siblings	Type of Marriage	Mean	Std. Deviation	N
Rules, Breaking	8 and under	6 and under	6.89	4.60	216
		7 and up	6.54	3.85	130
		Total	6.76	4.33	346
	9 and up	6 and under	8.46	5.97	13
		7 and up	6.80	5.22	108
		Total	6.98	5.30	121
	Total	6 and under	6.98	4.69	229
		7 and up	6.66	4.51	238
		Total	6.82	4.60	467
	9 and under	6 and under	8.77	6.03	216

Aggressive Behavior	7 and up	8.12	5.47	130
	Total	8.53	5.83	346
10 and up	6 and under	9.15	6.53	13
	7 and up	7.86	6.29	108
	Total	8.00	6.30	121
Total	6 and under	8.79	6.05	229
	7 and up	8.00	5.84	238
	Total	8.39	5.95	467

Nici un efect semnificativ al numărului de frați nu a fost găsit în cazul nerespectării regulilor ($F(1,463) = 1,957, p = .163, \eta^2 = .004$), nici pentru interacțiunea dintre numărul de frați și tipul de căsătorie ($F(1,463) = 0,823, p = .365, \eta^2 = .002$). În ceea ce privește comportamentul agresiv, ca și măsurile anterioare, această măsură nu a arătat niciun efect semnificativ asupra numărului de frați ($F(1,463) = 1,080, p = .299, \eta^2 = .002$), nici pentru interacțiunea dintre numărul de frați și tipul de căsătorie ($F(1,463) = 0,118, p = .731, \eta^2 = .000$).

3.1.4. Relația dintre numărul de soții, pe de o parte și problemele emoționale, cognitive și comportamentale ale copiilor, pe de altă parte

Pentru a efectua aceste analize, s-au efectuat corelații Pearson între numărul de soții și toate variabilele dependente menționate mai sus. Nu au fost identificate corelații semnificative între numărul nevestelor și anxietatea/depresia copiilor ($r = .21, p = .32$), comportamentul de izolare/depresia ($r = .16, p = .53$), tulburările somatice ($r = .17, p = .78$) și problemele sociale ($r = .22, p = .37$). În plus, nu au fost identificate corelații semnificative între numărul nevestelor și problemele de gândire ale copiilor ($r = .17, p = .45$), problemele de atenție ($r = .22, p = .31, P = 35$) și comportamentul agresiv ($r = .33, p = .45$).

3.1.5. Efectele tipului de căsătorie, sectorului de reședință și interacțiunii dintre acestea

Ca și în analiza anterioară similară, am folosit modelul ANOVA cu două căi în care tipul căsătoriei și sectorul de reședință au fost tratate ca variabile independente. Variabilele dependente au fost toate măsurile de analiză analizate mai sus. Tabelele 13-15 prezintă rezultatele.

Tabelul 13. Valorile medii și deviațiile standard ale tulburărilor somatice și ale problemelor sociale, în funcție de tipul de căsătorie (monogamie/poligamie) și sector (beduini sudici/non-beduini nordici)

Measure	Sector	Type of Marriage	Mean	Std. Deviation	N
Anxiety/Depression	Southern Bedouins	Monogamy	6.69	4.50	297
		Polygamy	6.39	4.24	101
		Total	6.61	4.43	398
	Northern non-Bedouins	Monogamy	7.49	3.61	49
		Polygamy	7.50	3.55	20
		Total	7.49	3.57	69
	Total	Monogamy	6.80	4.39	346
		Polygamy	6.57	4.14	121
		Total	6.74	4.32	467
Seclusion Depression	Southern Bedouins	Monogamy	4.32	2.94	297
		Polygamy	4.63	3.20	101
		Total	4.40	3.01	398
	Northern non-Bedouins	Monogamy	5.22	2.84	49
		Polygamy	6.05	3.22	20
		Total	5.46	2.95	69
	Total	Monogamy	4.45	2.94	346
		Polygamy	4.87	3.23	121
		Total	4.56	3.02	467

Examinarea datelor prezentate în tabelul 13 a arătat că nu există un efect principal semnificativ al sectorului asupra anxietății/depresiei ($F(1,463) = 2,341, p = .127, \eta^2 = .005$) și, de asemenea a acestuia asupra tipului de căsătorie ($F(1,463) = 0,063, p = .802, \eta^2 = .000$). În schimb, un efect principal semnificativ al sectorului s-a bazat pe comportamentul de izolare/depresie ($F(1,463) = 7,156, p = .008, \eta^2 = .015$), ceea ce înseamnă că non-beduinii nordici ($M = 5.46, SD = 2.95$) au înregistrat niveluri de anxietate/depresie mai mari decât beduinii sudici ($M = 4,40, SD = 3$). În ceea ce privește interacțiunea dintre sector și tipul de căsătorie, s-a constatat că este nesemnificativă ($F(1,463) = 0,348, p = .556, \eta^2 = .001$).

Figura 6. prezintă diferențele izolării/depresiei pe baza sectorului și tipului de căsătorie.

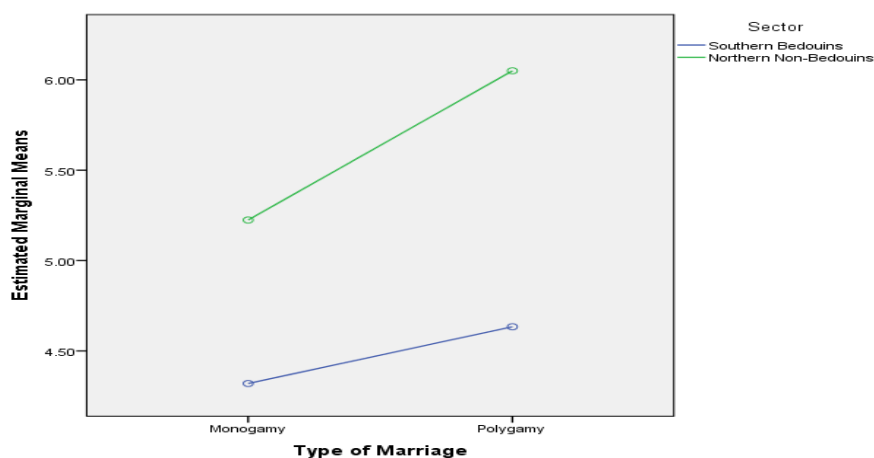

Figura 6. Diferențe în comportamentul de izolare/depresie bazate pe sectorul și tipul de căsătorie

Tabelul 14. Valorile medii și deviațiile standard pentru problemele de gândire și problemele de atenție în funcție de tipul de căsătorie (monogamie/poligamie) și sector (beduini sudici/non-beduini nordici)

Measure	Sector	Type of Marriage	Mean	Std. Deviation	N
Somatic Complaints	Southern Bedouins	Monogamy	2.64	3.40	289
		Polygamy	1.78	2.75	100
		Total	2.42	3.26	389
	Northern non-Bedouins	Monogamy	3.92	3.65	48
		Polygamy	2.00	2.68	20
		Total	3.35	3.49	68

	Total	Monogamy	2.82	3.46	337
		Polygamy	1.82	2.73	120
		Total	2.56	3.31	457
Social Problems	Southern Bedouins	Monogamy	4.58	3.74	289
		Polygamy	4.40	3.37	100
		Total	4.53	3.64	389
	Northern non-Bedouins	Monogamy	4.90	2.87	48
		Polygamy	5.55	3.82	20
		Total	5.09	3.17	68
	Total	Monogamy	4.63	3.63	337
		Polygamy	4.59	3.46	120
		Total	4.62	3.58	457

Examinarea datelor prezentate în tabelul 14 nu a evidențiat un efect principal semnificativ al sectorului asupra tulburărilor somatice ($F(1,453) = 2,479$, $p = .116$, $\eta^2 = .005$), nici pentru interacțiunea dintre sector și tipul de căsătorie ($F(1,453) = 1,233$, $p = .267$, $\eta^2 = 0,003$).

În plus, nici un efect principal semnificativ al sectorului nu a fost fondat pe probleme sociale ($F(1,453) = 1,982$, $p = .160$, $\eta^2 = .004$), nici pentru interacțiunea dintre sector și tipul de căsătorie ($F(1,453) = 0,645$, $p = .422$, $\eta^2 = .001$).

Rezultatele următoarelor variabile dependente - probleme de gândire, probleme de atenție, nerespectarea regulilor și comportamentul agresiv - sunt prezentate în tabelele 15 și 16.

Tabelul 15. Valorile medii și deviațiile standard pentru comportamentul de nerespectare a regulilor și comportamentul agresiv, în funcție de tipul de căsătorie (monogamie/poligamie) și sector (beduini sudici/non-beduini din nord)

Measure	Sector	Type of Marriage	Mean	Std. Deviation	N
Thinking Problems	Southern Bedouins	Monogamy	8.65	4.86	297
		Polygamy	7.74	4.62	101

		Total	8.42	4.81	398
	Northern non-Bedouins	Monogamy	10.41	3.67	49
		Polygamy	10.90	5.13	20
		Total	10.55	4.11	69
	Total	Monogamy	8.90	4.74	346
		Polygamy	8.26	4.83	121
		Total	8.73	4.77	467
Attention Problems	Southern Bedouins	Monogamy	5.88	3.44	297
		Polygamy	5.53	3.48	101
		Total	5.79	3.45	398
	Northern non-Bedouins	Monogamy	6.61	2.47	49
		Polygamy	8.25	2.86	20
		Total	7.09	2.68	69
	Total	Monogamy	5.98	3.33	346
		Polygamy	5.98	3.52	121
		Total	5.98	3.37	467

Examinarea datelor prezentate în tabelele 15 și 16 a evidențiat un efect principal semnificativ al sectorului asupra problemelor de gândire ($F(1,463) = 13.044$, $p = .000$, $\eta^2 = .027$), non-beduinii nordici ($M = 4,11$) au înregistrat probleme semnificativ mai mari decât beduinii sudici ($M = 8,42$, $SD = 4,81$). În ceea ce privește interacțiunea dintre sector și tipul de căsătorie, nu a fost semnificativă ($F(1,463) = 1,050$, $p = .306$, $\eta^2 = .002$).

Figura 7. prezintă diferențele în problemele de gândire bazate pe sectorul și tipul de căsătorie.

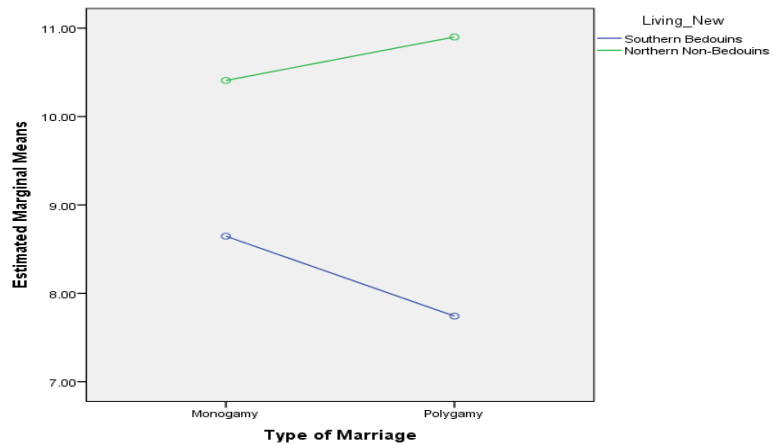

Figura 7. Diferențe în problemele de gândire bazate pe sectorul și tipul de căsătorie

În ceea ce privește problemele de atenție, un prim efect semnificativ al sectorului a fost fondat pe această măsură ($F(1,463) = 12,787, p = .000, \eta^2 = .027$), ceea ce înseamnă că non-beduinii nordici ($M = 7.09, SD = 2.68$) au probleme de atenție semnificativ mai ridicate decât beduinii sudici ($M = 5.79, SD = 3.45$). În ceea ce privește interacțiunea dintre sector și tipul de căsătorie, a fost de asemenea semnificativă ($F(1,463) = 4,200, p = .041, \eta^2 = .009$). Adică, în rândul non-beduinilor nordici, copiii din familii poligame ($M = 8.25, SD = 2.86$) au raportat probleme semnificativ mai mari decât copiii din familiile monogame ($M = 6.61, SD = 2.47$) ($M = 5.88, SD = 3.44$) ($M = 5.53, SD = 3.48$), în timp ce în rândul beduinilor din sud nu există o diferență semnificativă ($t(397) = 0.807$).

Figura 8. prezintă diferențele în problemele de atenție bazate pe sectorul și tipul de căsătorie.

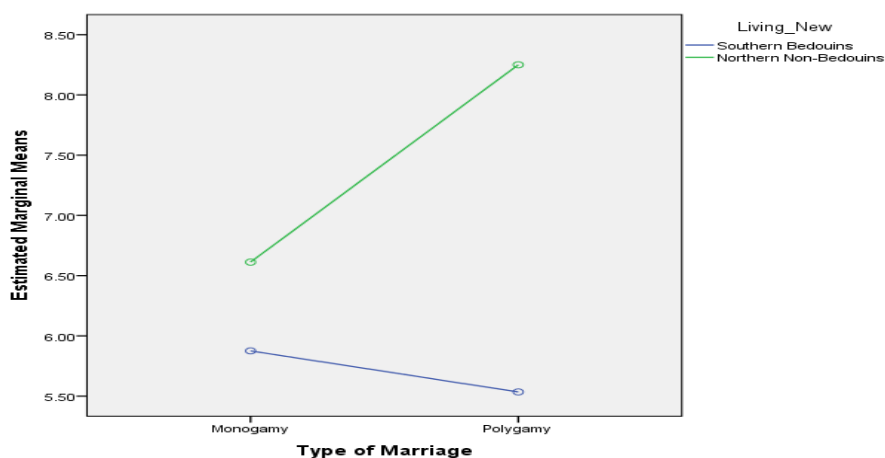

Figura 8. Diferențe în problemele de atenție bazate pe sectorul și tipul de căsătorie

Tabelul 16. Valoriile medii si deviatiile standard pentru comportamentul de nerespectare a regulilor si comportamentul agresiv in functie de tipul de casatorie(monogamie/poligamie) si sector(beduini sudici/non-beduini nordici)

Measure	Sector	Type of Marriage	Mean	Std. Deviation	N
Rules, Breaking	Southern Bedouins	Monogamy	6.47	4.28	297
		Polygamy	6.38	4.98	101
		Total	6.45	4.46	398
	Northern non-Bedouins	Monogamy	8.49	4.28	49
		Polygamy	10.00	5.93	20
		Total	8.93	4.82	69
	Total	Monogamy	6.76	4.33	346
		Polygamy	6.98	5.30	121
		Total	6.82	4.60	467
Aggressive Behavior	Southern Bedouins	Monogamy	8.36	6.04	297
		Polygamy	7.27	6.00	101
		Total	8.08	6.04	398
	Northern non-Bedouins	Monogamy	9.55	4.19	49
		Polygamy	11.70	6.63	20
		Total	10.17	5.06	69
	Total	Monogamy	8.53	5.83	346
		Polygamy	8.00	6.30	121
		Total	8.39	5.95	467

Un efect principal semnificativ al sectorului a fost fondat pe comportamentul de nerespectare a regulilor ($F(1,463) = 18,877, p = .000, \eta^2 = .039$), non-beduinii din nord au raportat un nivel mai ridicat al comportamentului de nerespectare a regulilor ($M = 8,93, SD = 4,82$) decât beduinii sudici ($M = 6,45, SD = 4,46$). În ceea ce privește interacțiunea dintre sector și tipul de căsătorie, nu s-a constatat nici un efect semnificativ ($F(1,463) = 0,823, p = .365, \eta^2 = .002$).

Figura 9. prezintă diferențele dintre nerespectarea regulilor în funcție de sector și tipul de căsătorie.

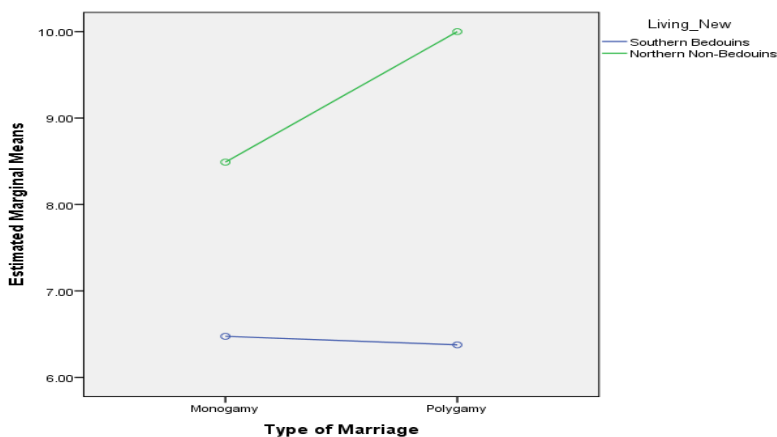

Figura 9. Diferențe în nerespectarea regulilor bazate pe sector și tip de căsătorie

În ceea ce privește comportamentul agresiv, s-a arătat un efect principal semnificativ pentru sector ($F(1,463) = 10,877, p = .001, \eta^2 = .023$). Adică, non-beduinii nordici ($M = 10,17, SD = 5,06$) au raportat niveluri mai ridicate de comportament agresiv decât beduinii sudici ($M = 8,08, SD = 6,04$). Mai mult, s-a constatat că interacțiunea dintre sector și tipul de căsătorie este marginal semnificativă ($F(1,463) = 3,615, p = 0,08, \eta^2 = .008$). Examinarea efectelor simple nu a evidențiat efecte semnificative, probabil datorită faptului că interacțiunea a fost doar marginal semnificativă. Tendința efectelor simple a fost următoarea: printre copiii non-beduini nordici, copiii din familiile poligame ($M = 11,70, SD = 6,63$) au raportat niveluri mai ridicate de comportament agresiv decât copiii din familiile monogame ($M = 9,55, SD = 4,19$) ($M = 8,36, SD = 6,04$), în timp ce în cazul beduinilor sudici, copiii din familiile monogame au raportat niveluri mai ridicate decât cei aflați în familii poligame ($M = 7,27, SD = 6$) ($T(397) = 1,532, p = .126$).

Figura 10. prezintă diferențele de comportament agresiv bazat pe sectorul și tipul de căsătorie.

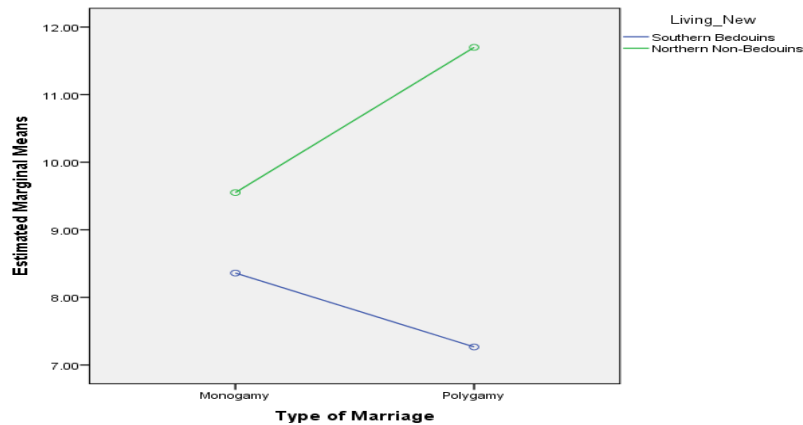

Figura 10.Diferențe în comportamentul agresiv bazate pe sector și tipul de căsătorie

3.1.6. Rezumatul rezultatelor cantitative

Rezumând rezultatele, secțiunea noastră cantitativă din teză a relevat câteva diferențe importante în ceea ce privește variabilele dependente măsurate.

Ca tip de familie, rezultatele noastre demonstrează faptul că copiii din familiile monogame au înregistrat probleme somatice la un nivel mai ridicat decât copiii din familii poligame. În al doilea rând, fetele din familii monogame au raportat mai multe probleme de gândire în comparație cu fetele din familii poligame (fără astfel de diferențe pentru băieți). De asemenea, în rândul non-beduinilor din nord, copiii din familiile poligame au raportat probleme de atenție semnificativ mai mari decât copiii din familiile monogame (fără astfel de diferențe pentru beduinii sudici). În cele din urmă, în rândul non-beduinilor nordici, copiii din familiile poligame au raportat un nivel mai ridicat de comportament agresiv decât copiii din familiile monogame, în timp ce în rândul beduinilor din sud, copiii aflați în condiții monogame au raportat un nivel mai ridicat de comportament agresiv decât cei aflați în condiții poligame.

Dincolo de aceste constatări, studiul nostru a evidențiat și diferențe bazate pe mai multe condiții demografice, indiferent de tipul de familie. În primul rând, legat de sex, am constatat că băieții au înregistrat niveluri mai ridicate ale problemelor sociale decât fetele și, de asemenea, niveluri mai ridicate de nerespectare a regulilor și, și de comportament agresiv.

În al doilea rând, în ceea ce privește sectorul de reședință, am constatat că non-beduinii nordici au înregistrat niveluri semnificativ mai mari de anxietate/depresie

decât beduinii din sud, precum și niveluri mai ridicate ale problemelor de gândire, problemelor de atenție, de nerespectare a regulilor și de comportament agresiv.

Rezultate calitative

3.2.1. Scop și metodă

Rezultatul secțiunii privind metoda calitativă prezintă rezultatele unor interviuri realizate cu copii din familii de poligamie. Aceste interviuri au fost realizate pentru a înțelege mai profund gândurile și sentimentele acestor copii într-un mod în care rezultatele cantitative nu au putut captura acest aspect. Aprobările pentru efectuarea interviurilor au fost obținute de la fiecare părinte și copil. Ghidul interviului a fost prezentat în secțiunea Metodologie. Toate interviurile au fost înregistrate și transcrise cu precizie. Datele au fost analizate prin metoda de analiză tematică. Rezultatele sunt prezentate pe teme majore identificate în relatările copiilor.

3.2.2. Rezultate

- **Sentimentul de creștere într-o familie poligamă**

Copiii descriu diferite gânduri și sentimente în ceea ce privește înțelegerea faptului că trăiesc într-o familie poligamă.

- **Suport social din partea familiei**

Una dintre cele mai importante probleme pe care mulți dintre copii a menționat-o este aceea de a avea un sistem bogat de asistență socială. Copiii au descris faptul că ar putea găsi ajutor și sprijin din partea mai multor mame și nu numai a unei singure mame, cum ar fi într-o familie non-poligama.

Copiii descriu că au cel puțin trei modele în familie - un tată și două mame. Au simțit ca în acest mod au câștigat mai multă înțelepciune.

Un alt avantaj major pe care copiii îl descriu în ceea ce privește creșterea într-o familie de poligamie este acela de a avea relații sociale mai ample în familie cu alți frați (sau jumătate frați), așa cum este prezentată cu următoarele citări.

Alături de relațiile sociale mai ample din familie, copiii au menționat, de asemenea, că, creșterea într-o familie poligamă înseamnă faptul că mai multe persoane se ocupă de îngrijirea lor și, prin urmare, se simt în siguranță.

Cu toate acestea, este important de observat că unii copii văd relațiile din interiorul familiei într-un mod negativ, mai ales în ceea ce privește faptul că este mult zgomot și agitație în casele lor, sau în termeni de rivalitate și gelozie.

Interviurile cu copiii arată că relațiile multi-sociale din casă ar putea deveni, de asemenea, foarte complicate și totodată va putea să scadă atenția acordată de părinți.

- **Dezavantajele creșterii în familii poligame**

Copiii intervievați au menționat mai multe probleme și dezavantaje ale creșterii în familii de poligamie. În primul rând, unii copii susțin că copiii din grupul de la școală și din sat râd de ei deoarece au mai mult de o mamă și prin urmare trăiesc într-o familie "amuzantă". Această noțiune este descrisă în următoarea citare. Copiii și-au exprimat perspectiva cu privire la relațiile dintre tații și mamele lor. A fi martor la conflictele dintre părinți poate fi destul de frecvent și pentru copiii care trăiesc în familii non-poligame, unii dintre aceștia menționând că, căsătoria cu mai multe femei implică mult mai multe probleme și conflicte în comparație cu căsătoria cu o singură femeie.

- **Bunăstarea vs. Experimentarea și gestionarea problemelor psihice**

În această secțiune s-au constatat rezultate contradictorii, în timp ce unii copii nu văd o legătură între creșterea într-o familie de poligamie și apariția mai multor probleme mentale, alți copii au menționat că au mai multe probleme. Aceste două perspective sunt prezentate în următoarele exemple. În primul rând, voi introduce perspectiva pozitivă în ceea ce privește lipsa de probleme și apoi voi prezenta citări ale copiilor care se confruntă cu mai multe probleme.

3.2.3. Rezumatul rezultatelor calitative

Rezultatele celor intervievați arată faptul că sentimentele de creștere într-o familie de poligamie sunt amestecate. Unii copii au raportat fericire și satisfacție în timp ce au accentuat sprijinul social al fraților și mamelor și, de asemenea, bucurându-se de relațiile sociale ample din casă. Pe de altă parte, alți copii au raportat emoții negative semnificative cu sentimentul de a se simți neglijați, izolați, neavând răspunsul adecvat la nevoile și problemele lor. Majoritatea copiilor au menționat că există întotdeauna conflicte între părinți, inclusiv sentimente de gelozie și încercarea de a controla timpul și resursele tatălui. În cele din urmă, aproape toți copiii au subliniat probleme economice și financiare.

Rezultate mai interesante au fost observate în cazul familiei. Copiii raportează un sentiment de comunitate și apartenență ceea ce reprezintă o valoare puternică care este percepută ca fiind avantajoasă în ceea ce privește relațiile sociale din interiorul familiei. Un exemplu în acest sens poate fi indicarea faptului că mai multe mame sunt folosite ca un sistem de sprijin, ceea ce lipsește în cazul mamelor singure, cum ar fi în familiile non-poligame. Rezultatele de la acestea sunt sentimente de forță, încredere și disponibilitatea de a consulta un adult, pe lângă faptul că au mai multe modele de urmat. Mai mult, copiii au descoperit că au relații sociale îmbelșugate, în special în rândul fraților, ceea ce conduce la legături cu mai mulți copii, deci mai mult sprijin social. Se pare că aparținând unei familii de poligamie, extinde relațiile sociale din cadrul familiei și îmbunătățește bunăstarea copiilor, precum și interacțiunile sociale pentru a face față greutăților vieții. În interiorul componentelor mai puțin pozitive, consecințele structurii maritale poligame, copiii ar putea găsi și câteva elemente pozitive în acest model familial.

Copiii au raportat de asemenea un sprijin social ridicat, obținând ajutor din mai multe resurse (cum ar fi de la alte soții). Se pare că sprijinul social este foarte apreciat în rândul copiilor din familii de poligamie și este, de fapt, cel mai dominant avantaj al vieții în familia poligamă.

Persoanele intervievate arată că există mai multe dezavantaje pentru copii. Unii dintre ei au menționat că se simt câteodată diferiți de grupul lor ca și când nu aparțin acelui grup. Copiii au raportat, de asemenea, că alți copii îi batjocoresc și chiar sunt supuși agresiunii. Asta înseamnă că uneori copiii chiar au încercat să-și ascundă structura familiei pentru a nu fi diferiți.

Mai mult, majoritatea copiilor au menționat că problemele economice și financiare sunt foarte frecvente. Problemele tatălui sunt un complex psihologic important pentru acești copii. Au menționat că, de obicei, tatăl nu poate sprijini financiar copiii și soțiile și că acesta îi lasă cu multe nevoi nesatisfăcute. Un alt efect pe care copiii îl subliniază este acela că există multe conflicte între soț și soții, aceste conflicte fiind pline de gelozie, rivalitate și probleme financiare. Interviuurile au dezvăluit, de asemenea, o relație slabă și chiar ostilă între tatăl biologic și mama biologică, dar și între soții care uneori se comportă cu lipsa de căldură și empatie și cu invidie și furie. Aceste sentimente pot escalada destul de des la conflicte la care ulterior asistă copiii.

Copiii intervievați au raportat că au emoții ambivalente raportate la trăirea în familii poligame. Pe de o parte, ei au raportat că sunt fericiți și mândri de familiile lor, dar, pe de altă parte, au raportat că se simt diferiți și triști din acest motiv. Aceste emoții coexistă și uneori lasă copii confuzi.

În concluzie, copiii crescuți în gospodării poligame au prezentat sentimente și gânduri ambivalente.

Capitolul 4: Discuții și Concluzii

4.1. Discuții

Studiul actual s-a concentrat pe poligamia din societatea beduină. Practica poligamiei este o parte centrală a vieții femeilor beduine. Unele dintre ele fac parte din căsătorii poligame ca și soții (Al-Krenawi et al., 2001), altele sunt familiarizate cu poligamia prin intermediul membrilor familiei care o practică. Cu toate acestea, altele se confruntă cu practicarea poligamiei provenită dintr-un context profesional cum ar fi în cazul lucrătorilor sociali, activiștilor, avocaților și așa mai departe.

În plus, poligamia cultivă inegalitatea de gen, deoarece întărește patriarhia și slăbește egalitatea femeilor în căsătorie (Kelly, 2007). Poligamia este încă relativ răspândită în ciuda modernizării societății beduine și a Legii familiei israeliene și a Codului punitiv, care interzice acest tip de căsătorie.

Rata mai mare a abuzului psihologic și fizic în familiile de poligamie ar putea crea un climat familial negativ care ar putea duce la probleme serioase în rândul copiilor. Scopul principal al studiului a fost de a examina consecințele care pot exista în cazul copiilor care trăiesc în familii poligame în comparație cu copiii care trăiesc în familii non-poligame.

Pentru a îndeplini obiectivele studiului, a fost realizată o metodă mixtă. Toate analizele din teză sunt exploratori, ceea ce implică faptul că nu sunt conduse de ipoteze. În acest studiu au fost găsite câteva constatări importante.

Ca tip de familie, rezultatele noastre demonstrează faptul că copiii din familiile monogame au înregistrat probleme somatice mai mari decât copiii din familii poligame. În plus, rezultatele calitative au arătat, de asemenea, atitudini mixte în ceea ce privește creșterea într-o familie de poligamie. Unii copii au declarat că simt un nivel ridicat de rezistență mentală și că pentru ei nu se conectează creșterea într-o familie de poligamie cu sănătatea mintală. Pe de altă parte, alți copii au declarat că simt probleme psihice

semnificative, cum ar fi depresia, dificultățile de viață și anxietatea datorate creșterii în astfel de familii.

Acest tipar de rezultate nu se potrivește studiilor anterioare care au arătat că copiii din familii poligame raportează niveluri ridicate de probleme psihiatrice și simptomatologie, incluzând obsesia, compulsia, somatizarea, anxietatea fobică, sensibilitatea interpersonală, depresia, ostilitatea, ideea paranoidă și psihoza (Krenawi & Slonim-Nevo, 2008). Constatările lor implică faptul că modelul familial al familiilor poligame conduce la aceste dificultăți psihologice. Pe de altă parte, studii anterioare sugerează că familiile de poligamie nu creează neapărat relații complicate în cadrul familiei, ci mai degrabă pozitive. De exemplu, familiile poligame ar putea oferi un număr mai mare de modele de urmat, o căldură și o afecțiune mai mare iar acest lucru are un efect pozitiv asupra sănătății mintale generale a copiilor (Elbedour, Bart & Hektner, 2000; Krishnakumar & Buehler, 2000). Cu toate acestea, este deosebit de important să observăm că, în studiul actual, copiii din familiile monogame raportează mai multe probleme somatice decât copiii din familii poligame. Acest rezultat nu este în concordanță cu studiile anterioare care au arătat că copiii din familii de poligamie sunt mai predispuși să sufere de tulburări psihice în comparație cu copiii din familii non-poligame (Al-Krenawi & Slonim-Nevo, 2008; Al-Sughayr & Mazin, 2012).

O altă posibilă explicație pentru problemele sociale și psihologice ale copiilor din familiile monogame este mecanismul compensatoriu. Deși copiii dintr-o familie non-poligamă ar putea întâmpina dificultăți într-un model familial relativ neobișnuit, acești copii s-ar putea bucura de mai multe persoane care să se ocupe de îngrijirea lor (de exemplu, mamele) mai ales în momente de primejdie. Prin urmare, în cazul unei dificultăți a copilului sau a uneia dintre soți, copilul ar putea găsi asistență apropiată. Acest tip de relație nu este posibilă într-o familie non-poligamă (Elbedour, Bart & Hektner, 2007).

În mod specific, fetele din familii monogame au raportat mai multe probleme de gândire în comparație cu fetele din familii poligame (fără astfel de diferențe pentru băieți), ceea ce nu este o constatare consistentă comparată cu lucrările anterioare, care prezintă o probabilitate mai mare ca problemele de gândire să fie mai răspândite în rândul fetelor din familii poligame (Usall, Cobo, Labad și Kulkarni, 2015). Este sigur să presupunem că fetele care cresc în familii poligame au o rețea mai largă de sprijin social. Prin urmare, se pot simți mai sigure și au mai multe resurse psihologice care servesc drept tampon în fața evenimentelor de viață stresante.

În plus, printre familiile non-poligame, s-a constatat o corelație semnificativă între nerespectarea regulilor și gen, bărbații au demonstrat o nerespectare mai mare a regulilor în comparație cu femeile. Un model asemănător s-a întâlnit și în familiile poligame, o relație semnificativă s-a constatat între nerespectarea normelor și gen, în timp ce bărbații au mai multe norme nerespectate în comparație cu femeile. Explicația pentru acest rezultat este înrădăcinată în condițiile de mediu, pentru bărbații agresivi este prezentă o toleranță social mai mare decât pentru femei. De obicei, bărbații învață că trebuie să folosească puterea și dominația pentru a-și îndeplini interesele. Pe de altă parte, femeile sunt mai predispuse la soluții de compromis și la cele pașnice (Archer, 2000). Acest rezultat este, de asemenea, în concordanță cu rezultatele calitative, în timp ce unii copii au menționat că una dintre principalele influențe ale creșterii în familii de poligamie este sentimentul că familia nu este un loc sigur pentru ei și că pentru ei trăind acasă este ca o experiență haotică fără limite.

O altă examinare a susținut că diferențele se vor regăsi în problemele comportamentale, emoționale, academice și de adaptare, în funcție de vârsta copiilor din familiile poligame și a celor din familii care nu sunt poligame. Această examinare nu a fost confirmată, adică copiii mici din familii nu demonstrează niveluri diferite de depresie/de anxietate/comportament de izolare, tulburări somatice, probleme sociale, emoționale, de gândire sau de atenție, de nerespectare a regulilor sau de comportament agresiv în comparație cu copiii mai mari. Acest rezultat nu este în concordanță cu studiile anterioare care arată că problemele psihologice tind de obicei să scadă în timp, ceea ce înseamnă că există o asociere negativă la copii între vârstă și psihopatologie. De exemplu, Applegate et al (1997) a raportat o asociere negativă între ADHD și vârstă, în timp ce simptomele ADHD tind să scadă în timp (Applegate et al., 1997). Cercetătorii au explicat acest fenomen prin schimbările critice ale creierului uman care apar în timpul adolescenței timpurii, ceea ce duce la o manifestare mai puțin severă a ADHD. În plus, atunci când copiii sunt diagnosticați cu ADHD în copilăria timpurie, ei ar putea primi un sprijin academic care să ajute copilul să-și dezvolte abilitățile academice care îmbunătățesc adaptarea sa la școală (Kieling et al., 2014).

În plus, a fost testat dacă se vor găsi diferențe în problemele comportamentale, emoționale, academice și de adaptare, în funcție de numărul de frați din familiile poligame și a celor din familii care nu sunt poligame. Pentru a testa această ipoteză, au fost examinate interacțiunile dintre numărul de frați și tipul de căsătorie. Această examinare nu a fost confirmată. Atât în rândul familiilor poligame, cât și în cele non-

poligame, nu s-a constatat nicio asociere între numărul de frați și problemele psihologice. Acest rezultat se opune studiilor anterioare care au constatat că rivalitatea și conflictul dintre frați sunt mai severe în familiile poligame, deoarece acestea sunt demonstrate într-o manieră mai extremă (Al-Krenawi & Lightman, 2000; Elbedour et al., 2000). Prin urmare, aceste studii prezic că există o relație pozitivă între numărul de frați și problemele psihologice. Cu toate acestea, rezultatele studiului actual nu au susținut această ipoteză.

De asemenea, în rândul non-beduinilor din nord, copiii din familiile poligame au raportat probleme de atenție semnificativ mai mari decât copiii din familiile monogame (fără astfel de diferențe pentru beduinii sudici). În cele din urmă, în rândul non-beduinilor din nord, copiii din familiile poligame au raportat un nivel mai ridicat de comportament agresiv decât copiii din familiile monogame, în timp ce în rândul beduinilor din sud, copiii aflați în familie monogamă au raportat un nivel mai ridicat de comportament agresiv decât cei aflați în familie poligamă.

Aceste constatări sugerează că copiii din societatea non-beduină sunt predispuși să demonstreze mai multă psihopatologie în comparație cu copiii din societatea beduină. Este posibil ca printre familiile din societatea beduină să existe mai mulți factori de protecție împotriva problemelor psihiatrice, cum ar fi mai mult ajutor între membrii familiei și o relație mai bună cu factorii de sprijin, cum ar fi medici și psihologi. Prin urmare, atunci când părinții din societatea beduină indică unele semnale pentru depresie, comportament de izolare, se oferă mai multă asistență copiilor în comparație cu copiii non-beduini (Al-Krenawi & Lightman, 2000). În această dispoziție, Roer-Strier și Rosenthal (1997) au susținut că discrepanțele se vor regăsi în probleme emoționale, comportamentale, academice și de adaptare pe sectoare (beduine, non-beduine), în familiile poligame și familiile non-poligame. Pentru a testa acest aspect au fost inspectate interacțiunile dintre sectoare și tipul căsătoriei. Această examinare nu a fost confirmată. Cu toate acestea, s-a constatat că depresia/comportamentul de izolare este mai mare în rândul copiilor non-beduini din nord în comparație cu beduinii din sud, în eșantionul total. Mai mult decât atât, non-beduinii nordici prezintă o nerespectare mai mare a regulilor, probleme emoționale, comportament agresiv și, de asemenea, probleme de atenție, în comparație cu beduinii sudici. Obiectivele practicilor de creștere a copiilor sunt de a socializa pentru ca aceștia să se adapteze la imaginea "adultă adaptivă" a unei culturi date. Aspectul "adultului adaptiv" este indicația valorilor și normelor culturii existente. Ulterior, evaluarea

comportamentului copilului, pentru a fi acceptabilă sau poate problematică, ar trebui asociată cu concepția agentului socializat despre un "adult adaptiv". Având în vedere concentrarea societății beduine asupra coeziunii comunității, a grupului, a controlului social și a supunerii și respectului bătrânilor, este de așteptat ca copiii beduini să manifeste comportamente mult mai controlate și mai puține comportamente mai puțin controlate, deci mai puține probleme social-comportamentale (Auerbach, Goldstein și Elbedour, 2000).

Aceste rezultate sunt, de asemenea, în concordanță cu studiile anterioare care au examinat rezultatele comportamentale, emoționale și academice și au constatat că copiii non-beduini suferă de mai multe probleme emoționale în comparație cu copiii beduini. Una dintre explicațiile posibile este că acești copii trăiesc de obicei într-un context cultural și social diferit și, prin urmare, demonstrează probleme de ajustare care sunt prezentate mai ales ca probleme emoționale. Cu toate acestea, este vital să observăm că acest rezultat nu este în concordanță cu alte studii care au arătat un nivel mai ridicat de comportament externalizat (în special problemele de atenție) și absenteismul școlar, precum și un nivel mai scăzut al realizărilor academice în rândul populației beduine (Elbedour, Bart & Hektner, 2000).

În plus, interviurile calitative ale copiilor care au crescut în familii poligame au dat rezultate mai interesante. În primul rând, copiii descriu că unul dintre principalele avantaje este acela de a avea o relație socială puternică în interiorul familiei. Copiii au descoperit că ar putea găsi ajutor și sprijin în mai multe mame și nu numai într-o mamă singură, cum ar fi într-o familie non-poligama. Prin urmare, aceștia se simt mai puternici și au mai multă încredere atunci când este necesar să consulte un adult, pe lângă faptul că au mai multe modele. În plus, copiii au raportat că au relații sociale ample, în special în rândul fraților. Deoarece au mulți frați, copii simt că rețeaua lor socială este puternică și că ar putea primi asistență de la frații și surorile mai mari, chiar dacă nu împărtășesc aceeași mamă. Aceste rezultate sunt constatate în studiile anterioare care au arătat că, în unele familii poligame, copiii într-adevăr simt un nivel ridicat de sprijin social și relații puternice într-un mod care îi ajută să facă față adversităților vieții (Elbedour et al., 2002). Se pare că, alături de multe consecințe negative ale structurii maritale poligame, copiii ar putea găsi și câteva elemente pozitive în acest model familial.

Alături de aceste avantaje importante, copiii menționează mai multe dezavantaje. În primul rând, unii dintre ei au menționat că se simt uneori distanțați și

diferiți de cei din grupul lor de vârstă, care îi batjocoresc. În al doilea rând, majoritatea copiilor au menționat că problemele economice și financiare sunt foarte frecvente. Au menționat că, de obicei, tatăl nu poate sprijini financiar copiii și soțiile și că acesta îi lasă cu multe nevoi nesatisfăcute. În al treilea rând, majoritatea copiilor au subliniat că există multe conflicte între soț și soții, aceste conflicte fiind pline de gelozie și, de asemenea, de probleme financiare.

În plus, privind aspectul emoțional, interviurile au arătat emoții ambivalente cu privire la traiul din familii poligame, cum ar fi fericire și mândrie, dar și tristețe și sentimentul de a fi diferit însă în mod negativ. Aceste sentimente contradictorii arată faptul că a face parte dintr-o familie poligamă nu este un lucru simplu, fiind perceput ca fiind complicat. Aceste constatări sunt în concordanță cu alte constatări din această teză care arată emoții mixte în rândul copiilor. Copiii au raportat de asemenea un sprijin social ridicat, obținând ajutor din mai multe resurse (cum ar fi de la alte soții). Se pare că sprijinul social este foarte apreciat în rândul copiilor din familii poligame și, de fapt, este cel mai dominant avantaj al vieții din familia poligamă. În acest fel, copiii simt că au multe de invocat atunci când lucrurile merg prost.

Pe de altă parte, copiii au raportat faptul că simt că nu aparțin grupului de copii și că diferă de ceilalți copii care uneori îi luau în glumă și chiar îi agresau prin violența verbală și hărțuire. Asta înseamnă că uneori copiii chiar au încercat să-și ascundă structura familiei pentru a nu fi considerați diferiți. Un alt aspect dificil care a fost dezvăluit în interviuri este axat pe relațiile dintre tatăl biologic și mama biologică, acestea sunt considerate de către copii ca fiind ostile. În plus, relației dintre soții uneori îi lipsește căldura și ajutorul și pare să existe invidie și teama între soții. Aceste relații duc uneori la conflicte. Această constatare este în concordanță cu ideea că este dificil pentru un soț să se ocupe de relațiile complicate dintre soții.

În concluzie, copiii intervievați au raportat că au emoții ambivalente față de traiul în familia poligamă. Dintr-un mod care arată fericire și mândrie se trece în alt mod, care arată tristețe și sentimentul de a se simți diferit într-un mod negativ. Aceste emoții sunt trăite în același timp și uneori lasă copiii confuzi.

Partea calitativă a acestui studiu a arătat că un alt aspect dificil care a fost dezvăluit din interviuri este reprezentat de relațiile dintre tatăl biologic și mama biologică ca fiind relații sărace și chiar ostile. Relația dintre soții nu este simplă și, uneori, lipsa de căldură și ajutor dintre acestea poate duce la invidie și frică. Aceste

relații duc uneori la conflicte. Această constatare este în concordanță cu concepția că este dificil pentru un soț să se ocupe de relațiile complicate dintre soții.

4.2. Concluzii

Acest studiu a urmărit să examineze consecințele pe care le are trăirea în familii poligame asupra copiilor, în comparație cu copiii care trăiesc în familii non-poligame. În mod specific, datele au fost colectate în rândul celor 468 de copii și adolescenți israelieni arabi pentru a observa nivelul de anxietate/depresie, comportament de izolare/depresie, tulburări somatice, probleme sociale, probleme de gândire, probleme de atenție, comportament distructiv și comportament agresiv și pentru a evalua dacă adolescenții care trăiesc în diferite tipuri de familii (poligame vs. non-poligame) sunt diferiți/similari.

Acesta este primul studiu care a evaluat copiii din familii poligame, din sectoarele beduine și non-beduine (în special din nordul Israelului). Această distincție este foarte importantă, deoarece există diferențe culturale între aceste două populații care ar putea avea ca rezultat consecințe diferite ale căsătoriei poligame.

În concluzie, rezultatele studiului actual au constatat că femeile au mai multe probleme de gândire în comparație cu bărbații, în rândul non-poligamilor, în timp ce bărbații demonstrează un comportament mai distructiv în comparație cu femeile (atât în rândul familiilor non-poligame cât și a celor poligame). În plus, copiii din comunitatea non-beduină au mai multe probleme emoționale, încalcă mai multe reguli, au comportament agresiv și de asemenea, probleme de atenție, comparativ cu copiii beduini. În cele din urmă, interacțiunea dintre gen și tipul de căsătorie a fost marginal semnificativă în cazul problemelor de gândire. Genul a fost, de asemenea, semnificativ în cazurile comportamentului de nerespectare a regulilor și marginal semnificativ în cazul comportamentului agresiv.

Conform concluziilor studiului actual care indică un ușor avantaj pentru familiile poligame fata de familiile non-poligame cu privire la bunăstarea psihologică, este plauzibil ca copiii care cresc în familii poligame să aibă o rețea de sprijin socială mai mare și mai puternică, deoarece au o relație mult mai strânsă cu familia. Prin urmare, acești copii ar putea consulta alte persoane semnificative atunci când se simt în dificultate sau când au nevoie de asistență în crizele de viață. Pe de altă parte, copiii din familii non-poligame, nu se bucură de aceste resurse și au o rețea îngustă și subțire de sprijin. Cu toate acestea, acest efect este relativ mic, în timp ce în majoritatea analizelor

nu s-au constatat diferențe semnificative. Este posibil să se explice că acești copii din familii non-poligame compensează lipsa unui sprijin social puternic și bogat prin alte mijloace, cum ar fi prietenii, profesorii și alții.

Acest studiu actual are anumite limite. În primul rând, problemele au fost raportate de către studenți, prin urmare, ar putea fi părtinire. Creșterea fiabilității ar fi putut fi realizată cu o populație mai versatilă, compusă din profesori și părinți. O altă limitare se referă la măsurarea statutului socio-economic al familiilor. Având în vedere că există numeroase familii de șomeri printre subiecții care trăiesc în sudul Israelului, majoritatea copiilor nu cunosc statutul socio-economic al familiilor lor. Prin urmare, această ipoteză nu a fost examinată. În cele din urmă, alături de asocierile care au fost găsite în acest studiu, nu s-ar putea oferi sugestii bazate pe dovezi pentru a explica mecanismele care stau la baza rezultatelor. Sunt sugerate lucrări suplimentare în încercarea de a explica diferențele dintre familiile poligame și non-poligame pe baza unor variabile suplimentare, cum ar fi variabilele familiale.

4.3. Direcții viitoare

1. Se recomandă compararea copiilor din familiile beduine din Israel și din Autoritatea Palestiniană.
2. Utilizarea unor instrumente psihologice mai diverse pentru a examina consecințele poligamiei asupra copiilor mai mici, cum ar fi observația copiilor atunci când interacționează cu părinții.
3. Efectuarea un studiu longitudinal pentru a testa consecințele asupra copiilor de la o vârstă fragedă până la adolescență.
4. Copiii din familie poligamă ar trebui examinați în instituții precum Centrul de sănătate sau Centrul de sănătate mintală și în școli.
5. Studiile comparative ar trebui încurajate în rândul familiilor poligame, nu numai în rândul beduinilor, dar și în sectoarele non-beduine, deoarece fenomenul de poligamie se extinde într-o societate non-beduină din Israel și nu există studii în acest domeniu decât cercetarea mea.

BIBLIOGRAFIE SELECTIVĂ

- Achenbach T.M., & Rescola, L.A (2004). Youth Self-Report (YSR) - 11 - 18 YEARS "Aseba".
- Adams, B., & Mburugu, E. (1994). Kikuyu bridewealth and polygamy today. *Journal of Comparative Family Studies*, 25, 159–166.
- Al-Haj, M. (1987). Social change and family processes: Arab communities în Shefar-A'm. London: Westview Press.
- Al-Krenawi, A. (1996). Groupwork with Bedouin Widows of the Negev în Medical Clinic. *Affilia*. 11, 303-318.
- Al-Krenawi, A. (1998). Family therapy with a multiparental/multispousal family. *Family Process*, 37(1), 65–82.
- Al-Krenawi, A., Graham, J. R., & Al-Krenawi, S. (1997). Social work practice with polygamous families. *Child and Adolescent Social Work Journal*, 14(6), 445–458.
- Al-Krenawi, A., and Lightman, E. S. (2000). "Learning, Achievement, Social Adjustment, and Family Conflict among Bedouin-Arab Children from Polygamous and Monogamous Families." *Social Psychology* 140(3):345–355.
- Al-Krenawi, Graham, & Izzeldin. (2001). The Psychological Impact of Polygamous Marriages on Palestinian Women, 34 *WOMEN & HEALTH* 1, 3, 12.
- Al-Krenawi, A. & Lev-Wiesel, R. (2002). Wife Abuse Among Polygamous and Monogamous Bedouin-Arab Families, 36 *J. DIVORCE & REMARRIAGE* 151, 158.
- Al-Krenawi, A. & Slonim-Nevo, V. (2008). The Psychological Profile of Bedouin Arab Women Living în Polygamous and Monogamous Marriages, 89 *FAM. SOC'Y: J. CONTEMP. ȘOC. SCI.* 139, 145-46.
- Altman, I., & Ginat, J. (1996). Polygamous families în contemporary society. Cambridge, UK: Cambridge University Press. Anderson, C.M. (2000). "The Persistence of Polygyny aș an Adaptive Response to Poverty and Oppression în Apartheid South Africa." *Cross-cultural Research*. 34(2): 99-112.
- Archer, J. (2000). Sex differences în aggression between heterosexual partners: a meta-analytic review. *Psychological bulletin*, 126 (5), 651.
- Applegate, B., Lahey, B. B., Hart, E. L., Biederman, J., Hynd, G. W., Barkley, R. A., & Shaffer, D. (1997). Validity of the age-of-onset criterion for ADHD: a report from the DSM-IV field trials. *Journal of the American Academy of Child & Adolescent Psychiatry*, 36 (9), 1211-1221.
- Auerbach, J. G., Goldstein, E., & Elbedour, S. (2000). Behavior problems în Bedouin elementary school children. *Transcultural psychiatry*, 37 (2), 229-241.

- Bagchi, S., & Păți, A. K. (2015). Monogamy, polygamy, and other properties of entanglement of purification. *Physical Review A*, 91 (4), 042323.
- Beaman, L. (2014). Polygamy în Primetime: Media, Gender and Politics în Mormon Fundamentalism.
- Bove, R., & Vallengia, C. (2009). Polygyny and women's health în sub-Saharan Africa. *Social science & medicine*, 68 (1), 21-29.
- Breslau, N., Davis, G.C., Andreski, P., Peterson, E.L., & Schultz, L. (1997). Sex differences în posttraumatic stress disorder. *Archives of General Psychiatry*, 54, 1044–1048.
- Cameron, R & Molina-Azorin, J. F. (2011), "The acceptance of mixed methods în business and management research", *Internațional Journal of Organizațional Analysis*, Vol. 19 Iss: 3 pp. 256 – 271.
- Chaleby, K. (1987). Women of polygamous marriage în outpatient psychiatric services în Kuwait. *Internațional Journal of Family Psychiatry*, 8, 25–34.
- Chamie, J. (1986). Polygamy among Arabs. *Population Studies*, 40, 55–65.
- Committee on Polygamous Issues. 1993. Life în Bountiful: A Report în the Lifestyle of a Polygamous Community. Prepared by the Committee on Polygamous Issues, April.
- Creswell, J. W., & Plano Clark, V. L. (2011). *Designing and conducting mixed methods research* (2nd Ed.). Thousand Oaks, CA: Sage.
- Crookston, E. M. (2015). Love and (Polygamous) Marriage?. *Journal of moral philosophy*, 12 (3), 267-289.
- Cyranowski, J.M., Frank, E., Young, E., & Shear, K. (2000). Adolescent onset of the gender difference în lifetime rates of major depression. *Archives of General Psychiatry*, 57, 21–27.
- Dangor, Suleman. (2001). “Historical Perspective, Current Literature and an Opinion Survey among Muslim Women în Contemporary South Africa: A Case Study.” *Journal of Muslim Minority Affairs*. 21(1): 109-129
- Elbedou, N. (2008). Explaining cross-national differences în polygyny intensity. *Cross-Cultural Research*, 42, 103-117.
- Elbedou, S., Bart, W. M., & Hektner, J. M. (2000). Scholastic achievement and family, marital structure: Bedouin Arab adolescents from monogamous and polygamous families în Israel. *Journal of Social Psychology*, 140, 503–515.
- Elbedou, S., Onwuegbuzie AJ, Caridine C, Abu-Saad H (2002). The effect of polygamous marital structure on behavioral, emoțional, and academic adjustment în children: a comprehensive review of the literature. *Clinical Child and Family Psychology Review*, 5, 255–271.

- Elbedour, S., Hektner, J.M., Morad, M., and Abu-Bader, S.H. (2003). Parent-Adolescent Conflict and Its Resolution in Monogamous and Polygamous Bedouin Arab Families in Southern Israel.
- Elbedour, S., Bart, W., & Hektner, J. (2007). The relationship between monogamous/polygamous family structure and the mental health of Bedouin Arab adolescents. *Journal of adolescence*, 30 (2), 213-230.
- Forbes, Stephanie. (2003). "Why Just Have One? An Evaluation of the Anti-Polygamy Laws Under the Establishment Clause." *Houston Law Review*. 39: 1517-1547
- Gwanfogbe, P. N., Schumm, W. R., Smith, M., & Furrow, J. L. (1997). Polygyny and marital life satisfaction: An exploratory study from rural Cameroon. *Journal of Comparative Family Studies*, 55-71.
- Ilkcaracan, P. (2001). *Islam and women's sexuality: a research report from Turkey*.
- Hales, B. C., Palmer, D., Perrin, D., Larson, J. J., & Tracy, K. (2006). Keep Sweet: Children of Polygamy.
- H'ondt, G. (1976). Conflict types among Bedouin woman. Notes on the Bedouin, Midreshed Sda-Boker: Ben Gurion University of the Negev, Vol. 7, (pp. 19–29).
- Johnson, R. B., & Onwuegbuzie, A. J. (2004). Mixed methods research: A research paradigm whose time has come. *Educational researcher*, 33 (7), 14-26.
- Kieling, C., Kieling, R. R., Rohde, L. A., Frick, P. J., Moffitt, T., Nigg, J. T.,.... & Castellanos, F. X. (2014). The age at onset of attention deficit hyperactivity disorder. *The American journal of psychiatry*.
- Kelly, L. M. (2007). Bringing international human rights law home: An evaluation of Canada's family law treatment of polygamy. *U. Toronto Fac. L. Rev.*, 65, 1.
- Kessler, R. C. (2003). Epidemiology of women and depression. *Journal of affective disorders*, 74 (1), 5-13.
- Krishnakumar, A. and Buehler, C. (2000). Interpersonal conflict and parenting behaviors: a meta-analytic review. *Fam. Relat.* 49, 29–40.
- Lev-Wiesel & Al-Krenawi, (1999). Attitudes toward and perceived psychosocial impact of female circumcision as practiced among the Bedouin-Arabs of the Negev. *Winter*; 38(4):431-43.
- Low, B. S. (1988). Measures of polygyny in humans. *Current Anthropology*, 29(1), 189–194. [Google Scholar CrossRef](#).
- Nolen-Hoeksema, S., & Girgus, J.S. (1994). The emergence of gender differences in depression in adolescence. *Psychological Bulletin*, 115, 424–443
- Ochoa, S., Usall, J., Cobo, J., Labad, X., & Kulkarni, J. (2012). Gender differences in schizophrenia and first-episode psychosis: a comprehensive literature review. *Schizophrenia research and treatment*, 2012.

- Rao, N. (2016). Polygamy and Monogamy with Extramarital Partners Are Associated with Negative Sexual Health Outcomes Among Married, Malawian Women. In *2016 National STD Prevention Conference*. CDC.
- Sargent, C., & Cordell, D. (2003). Polygamy, disrupted reproduction, and the state: Malian migrants in Paris, France. *Social science & medicine*, 56 (9), 1961-1972.
- Sathar, Z., & Ahmed, T. (1992). Proximate determinants of fertility. *Demographic and Health-Survey*, 85.
- Sigman, S. M. (2006). Everything lawyers know about polygamy is wrong. *Cornell JL & Pub. Poly*, 16, 101.
- Shepard, L. D. (2013). The impact of polygamy on women's mental health: a systematic review. *Epidemiology and psychiatric sciences*, 22 (01), 47-62.
- Starr, S., & Brilmayer, L. (2003). Family separation as a violation of international law. *Berkeley J. Int'l L.*, 21, 213.
- Strassmann, Beverly I. (1997). "Polygyny as a Risk Factor for Child Mortality among the Dogon." *Current Anthropology*. 38(4): 688-695.
- Tashakkori, A, and Teddlie, C. (Eds.) (2003) *Handbook of Mixed Methods in Social & Behavioral Research*, Sage, California.
- Valsiner, J. (1989). Organization of children's social development in polygamic families. (Ed.), *Child development in cultural context* (pp. 67–86). Toronto: Hogrefe and Huber.
- White, D. (2004). "An Epidemic Fed by Polygamy, Poverty and Poor Health: HIV/AIDS: Nigeria Was Late to Confront the Disease." *Financial Times*. (February 24): 4.
- Witte Jr, J. (2015). *The western case for monogamy over polygamy*. Cambridge University Press.
- Zeitzen, M. K. (2008) *Polygamy: a cross-cultural analysis*, Oxford: Berg.